អ្នកទោស

…នៅទីនេះជាថ្មីម្តងទៀត នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយដើម្បីស្តាប់ពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានធ្វើកាលពីមុន។ ហើយឥឡូវនេះយើងឈរ ដោយការរំពឹងក្នុងការបង្កើនជំនឿរបស់យើង ហើយចាក់ប្រេងតាំងយើង ឲ្យជឿថា អ្វីដែលបានស្នើសុំនៅយប់នេះ នឹងត្រូវបានប្រទានឲ្យ។ ទ្រង់ជ្រាបម្នាក់ៗក្នុងចំ ណោមពួកគេ គ្រប់អ្វីដែលពួកគេបានស្នើសុំ។ ហើយយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ជាពិសេសព្រះអម្ចាស់អើយ អស់អ្នកដែលជិតស្លាប់។ នាំមកនូវសន្តិភាពដល់ ព្រលឹងពួកគេ ប្រសិនបើវាមិនទាន់មាន។ នាំការព្យាបាលដល់រាងកាយ របស់ពួកគេ។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់អើយ។

2 សូមអរគុណដល់ការចូលរួមជាមួយគ្នា។ យើង—យើងសូមអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ ដល់ការជួបប្រជុំគ្នាអធិស្ឋានយប់ថ្ងៃពុធនេះ ដូចដែលយើងបានជួប ប្រជុំគ្នា ដោយដឹងថាគ្រប់ទីកន្លែងដែលមានចាប់ពីពីរនាក់ ឡើងទៅនោះទ្រង់នឹង នៅជាមួយយើង។ ហើយទូលបង្គំសូមដល់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាទ្រង់នឹងប្រ ទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់ទូលបង្គំនៅយប់នេះ។ ចូរប្រាប់យើងផងឱព្រះអម្ចាស់អើយ! ហើយលើកទឹកចិត្តយើង តម្រង់យើង នោះយើងនឹងដឹងពីវិន័យ ខ្លួនយើង សម្រាប់ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅខាងមុខ ដូចដែលយើងជឿថា យើងជិតដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

3 យើងសូមអរគុណចំពោះទ្រង់ ដែលមនុស្សឥឡូវចាប់ផ្តើមស្វែងរកជំនឿ ដែលជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។ ហើយស្គាល់ពីអត្ថន័យនៃជំនឿ។ ហើយដឹងសូម្បីតែគំនិតសម្រាប់កម្មវិធីនៅខាងមុខ ដោយជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីមួយ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ! យើងកំពុងរង់ចាំដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដូចជាសម័យកាលចាស់ ដោយជឿថា ពេលវេលាជិតដល់ហើយ ពេលដែលទ្រង់នឹងគ្រាន់តែបើកបង្អួចនៃស្ថានសួគ៌ ហើយចាក់នូវការសន្យាដែលព្រះបានសន្យា នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។

4 ឥឡូវនេះយើងសូមទ្រង់ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បី—ដើម្បីគង់នៅជាមួយគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ថ្ងៃនេះយើងលឺមនុស្សច្រើនណាស់នៅគ្រប់ទីកន្លែង ដែលត្រូវការជំនួយ។ សូមជួយដល់សំណើររបស់ពួកគេព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយយើង

អធិស្ឋានដើម្បីមើលព្រះហស្តដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ធ្វើការនៅទូទាំងពិភពលោកក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងស្វែងរក រឿងដ៏អស្ចារ្យនេះ។

5 អត់ទោសអំពើបាបរបស់យើង។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់អត់ទោសយើងខ្ញុំផង ដោយព្រះវិញ្ញាណនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចលត់ដំខ្លួនយើងជាអ្នកបំរើដែលចេះស្តាប់បង្គាប់ហើយស្តាប់បង្គាប់បម្រើនៅក្នុងព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ ចូរយើងចងចាំហើយព្យាយាមគិតនៅក្នុងចិត្ត អ្វីដែលពួកគ្រីស្ទានសម័យដើមបានធ្វើ។ តើមនុស្សបែបណាដែលយើងត្រូវជួប បើយើងជួបមនុស្សដែលបានទាក់ទងផ្ទាល់ជាមួយទ្រង់។ មុខរបស់ពួកគេច្បាស់ជាត្រូវមានជំនឿ និងអំណរយ៉ាងណាហ្ន។ របៀបដែលជីវិតរបស់ពួកគេ ត្រូវតែជាព្រះបន្ទូលដែលមានព្រះជន្មរស់នៅគ្រាន់តែជា "សំបុត្រដែលបានសរសេរទុកឲ្យមនុស្សទាំងអស់" ដូចដែលពួកគេបានដើរចូលក្នុងចំណោមមនុស្ស។ ព្រះជាម្ចាស់សូមប្រទានវាម្តងទៀត។

6 សូមឲ្យជីវិតរបស់យើងត្រូវបានដាក់មកលើទ្រង់ ដូច្នេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងរស់នៅក្នុងយើង ហើយមានបន្ទូលតាមរយៈយើង ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឲ្យយើងចងចាំក្នុងគំនិតរបស់យើង ដែលយើងដើរតាមផ្លូវហើយជូតដៃជាមួយលោកិយ។ យើងមិនត្រូវសន្មត់ថាជាអ្នកទាំងនោះទេ។ ហើយយើងបោះជំហានទៅមុខ ហើយផ្តល់កន្លែងដល់ពួកគេព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងទីតាំងត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេនៅលើផែនដីនេះ។ យើងនឹងយកកៅអីខាងក្រោយ ដោយដឹងថាយើងជាប្រតិភូមកពីពិភពលោកផ្សេងទៀត។ យើងមាននគរដែលបានចូលមកក្នុងអំណាចព្រះអម្ចាស់។ហើយស្តេចដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងនឹងឆាប់មកដល់ ហើយកាន់កាប់ នគរទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់នឹងសោយរាជ្យ ហើយ យើងក៏សោយរាជ្យជាមួយនឹងទ្រង់នៅលើផែនដីនេះមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយនៅជាមួយ ទ្រង់ជារៀងរហូត។

7 ដោយគិតពីចំណុចនេះព្រះអម្ចាស់អើយ ឥឡូវនេះយើងរង់ចាំចម្លើយនៃការអធិស្ឋានរបស់យើង។ យើងសម្លឹងទៅការសារភាពរបស់យើង។ បើយើងបានធ្វើអ្វីមួយ បាននិយាយអ្វី ឬគិតអ្វីដែលផ្ទុយទៅនឹងព្រះហឫទ័យដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ សូមឲ្យព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសំអាតយើង។

8 សូមដឹកនាំយើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចជាបងស្រីបាននិយាយនៅយប់នេះអំពីនាងនិងស្វាមីរបស់នាងដើរលើផ្លូវក្នុងរដ្ឋ ឈីកាហ្គោ សូមនាំពួកគេ ព្រះអម្ចាស់

ដ៏ជាព្រះអើយ ទៅកន្លែងដែលទ្រង់អាចប្រើពួកគេ ថាពួកគេអាចជាផ្ទឹមនៃពន្លឺ ដល់អ្នកដទៃដែលកំពុងនៅក្នុងភាពងងឹត ដែលមិនស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវ របស់យើង។ ឥឡូវនេះយើងថ្វាយកិច្ចប្រជុំនេះទៅទ្រង់ ហើយស្ដាប់ព្រះបន្ទូល នៃការកែតម្រូវរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យយើងអាចដឹងពីរបៀប ដើម្បីត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ ម៉ោងដ៏អស្ចារ្យនេះ យើងសូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

[បងប្រុសនេវីលបាននិយាយនៅចំណុចទទេនៃកាសែត—Ed.]

ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ សូមអរគុណបងប្រុស។

9 ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំងចំពោះរឿងនេះ។ ខ្ញុំនៅផ្ទះខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា បើខ្ញុំពិតជាមិនត្រូវទៅកន្លែងណាទេ បន្ទាន់ ខ្ញុំនឹងមានអារម្មណ៍មិនល្អសោះ។ ខ្ញុំអង្គុយនៅផ្ទះ ហើយមិនចូលមកការប្រជុំអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំហាក់ដូចជាធ្លាក់ចុះ មិនគម្បីចំពោះខ្លួនខ្ញុំ និងសូម្បីតែក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលមក ហើយធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងចុះទៅក្នុងការប្រជុំអធិស្ឋាន"។ ហើយនាងមិនទាំងមានពេលគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីត្រៀមខ្លួនមកទេ ដូច្នេះ នាងមិនដឹងទេថាខ្ញុំមក។

10 ដូច្នេះខ្ញុំរីករាយដែលបានឮទីបន្ទាល់របស់បងស្រីនៅទីនោះ បងប្រុស អំពីពន្លឺនៅរដ្ឋការូលីនណាខាងត្បូងឬរដ្ឋការូលីនណាខាងជើង នៅកន្លែងណាមួយ។ គ្រីនវៀល តើមែនទេ? [បងស្រីម្នាក់និយាយថា "អត់ទេ ពីនភាគខាងត្បូង។"—Ed] ពីនភាគខាងត្បូង។ ហ្នឹងហើយ។

11 បងប្រុសលីវ៉េយលី បានមកទីនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យគាត់នៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ ឲ្យនៅថ្ងៃនេះ។ បងប្រុស លីវ៉េយលី អ្នកដឹងទេ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនៅទីនោះ បងប្រុសផាកកឺថូម៉ាស។ មាន...

12 ខ្ញុំចាំថាមានពេល—ពេលមួយ ដែលបងស្រីដូចជាស្រមោល។ វាជាការបញ្ជាក់អស្ចារ្យណាស់បងស្រី ទៅអ្វីដែល...ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពេលខ្លះ នឹងអនុញ្ញាត ឲ្យយើងទៅមុខហើយសាកល្បងជំនឿរបស់យើង ដើម្បីមើលហើយសាកល្បងជំនឿអ្នកដទៃ។ នៅពេលអ្នកកំពុងសម្លឹងមើលដោយផ្ទាល់នូវអ្វីមួយ ហើយឃើញអ្វី មួយរួចនិយាយពីវា។ តែអ្នកផ្សេងទៀតមើលមិនឃើញវាទេ ពួកគេក៏និយាយថា វាមិននៅទីនោះទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវានៅទីនោះ។

13 ឥឡូវនេះ គ្មាននរណាអាចឃើញពន្លឺដែលបានព្យួរនៅលើប៉ុលឡើយ។ ប៉ុន្តែវាមាននៅទីនោះ។ គ្មាននរណាបានឃើញសត្វព្រាប ដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌ទេ។ នៅក្នុងពន្លឺនោះ នៅក្នុងបែបមួយ ហើយព្យួរនៅលើព្រះយេស៊ូវ ប៉ុន្តែ យ៉ូហានខ្លួនឯងបានឃើញ។ ប៉ុន្តែវាមាននៅទីនេះ។ ឃើញទេ?

14 ដូច្នេះហើយ នៅពេលក្រោយមកខ្ញុំបានប្រាប់មនុស្សអំពីពន្លឺនេះ ដូចជាបង្គោលភ្លើង គ្មាននរណាម្នាក់ចង់ជឿទេ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ភ្នែកមេកានិកនៃកាមេរ៉ាបានបញ្ជាក់ពីរបៀបដែលវាមក។

រីឯវិញ្ញាណអាក្រក់គឺងងឹត។

15 វាដូចជាជីវិតរបស់យើងដែរ យើងជាស្រមោល។ ហើយយើងគឺ...បើយើងជាពន្លឺ កន្លែងណាបើជីវិតយើងទប់ទល់ជាមួយនឹងពន្លឺនៃថ្ងៃបាន យើងកំពុងដើរនៅក្នុងពន្លឺ។

16 វាដូចជាអ្នកមើលទៅក្រៅហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមើលឃើញព្រះអាទិត្យ" នៅពេលថ្ងៃ។ អ្នក—អ្នកឃើញស្រមោលនៃព្រះអាទិត្យ។ វាជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះអាទិត្យ។ វាមិនមែនជាព្រះអាទិត្យខ្លួនវាទេ ប៉ុន្តែវាបង្ហាញថាមានព្រះអាទិត្យមួយ។ វាបង្ហាញថាមានព្រះអាទិត្យ។

17 ហើយឥឡូវនៅពេលដែលខ្ញុំមើល ដូចជាអ្នកកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ដោយកំពុងប្រើកង្ហារ កំពុងនិយាយគ្នានោះមានន័យថាអ្នកនៅរស់ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែជាស្រមោលនៃជីវិតប៉ុណ្ណោះ។

18 ពីព្រោះអ្វីទាំងអស់ត្រូវតែមានភាពងងឹតនៅក្នុងវា ដើម្បីបង្កើតជាស្រមោល។ ឃើញទេ? ពីព្រោះស្រមោលត្រូវមានភាពងងឹតជាច្រើន និងពន្លឺជាច្រើនដើម្បីបង្កើតជាស្រមោលមួយ។ ហើយវាមិនទាំងអស់ងងឹត ឬទាំងអស់ជាពន្លឺឡើយបើវាងងឹតគឺងងឹតខ្លាំង។ បើវាភ្លឺ មិនមានស្រមោលឡើយ។ ប៉ុន្តែបើវាត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នាភាពងងឹត និងពន្លឺ វាបង្កើតជាស្រមោលមួយ។

19 ដូច្នេះយើងជាស្រមោលនៃពន្លឺ។ ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងតែឆ្លុះបញ្ចាំងជីវិតពីកន្លែងណាមួយ។ បើអញ្ចឹងមែន ហើយជាគ្រីស្ទាន នេះគឺជាស្រមោលវាបង្ហាញថាមានជីវិតដែលអ្នកមិនអាចស្លាប់បានទេ ពីព្រោះជីវិតនេះមានការស្លាប់នៅក្នុងវា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាជាស្រមោលមួយ ពីព្រោះអ្នកជាសភាវដែលផ្លាស់ទីជាមួយ

សមត្ថភាពដែលមើលឃើញ គិត មានចលនា និងនិយាយ ព្រមទាំងញ្ញាណទាំងប្រាំនៃរាងកាយ។ ប៉ុន្តែក្នុងនោះដែរអ្នកក៏ដឹងថាពួកគេកំពុងស្លាប់។ ហើយមានបញ្ហាច្រើន។ អ្នកដឹងទេវាគ្រាន់តែជា...វាជាការឆ្លុះបញ្ចាំង ឃើញថាមានជីវិតនិងការស្លាប់លាយចូលគ្នា។

20 សាច់ឈាមត្រូវតែស្លាប់។ ប៉ុន្តែបើអ្នកកំពុងតែឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈជីវិតរមែងស្លាប់របស់អ្នក ពន្លឺនៃឋានសួគ៌ បន្ទាប់មកអ្នកកំពុងឆ្លុះបញ្ចាំងពីជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺព្រះជាម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកស្លាប់ អ្នកមិនអាចទៅកាន់ ពន្លឺនោះបានទេ ដោយសារនោះជាអ្វីដែលអ្នកបានឆ្លុះបញ្ចាំង។

21 បើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងពិភពងងឹត អ្នកអាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីការនេះ ហើយអ្នកអាច ធ្វើបាន មិនមែនវិធីផ្សេងទៀតទេ ប៉ុន្តែជាភាពងងឹត។ ឃើញទេ? ដូច្នេះយើងស្ថិត ក្នុងការឆ្លុះបញ្ចាំង។ ដូច្នេះ យើងឃើញការនោះ។ ហើយប្រាកដណាស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឆ្លុះបញ្ចាំងពីពន្លឺ និង ជីវិត ដូច្នេះហើយបានជាការស្លាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងភាពងងឹត។

22 ហើយនៅទីនេះពួកគេទាំងពីរមាន។ ស្អែក...នៅចុងសប្តាហ៍នេះ ប្រហែលជាថ្ងៃអាទិត្យនេះយើងនឹងពង្រីករូបថតឲ្យធំដូច្នេះវាអាចដាក់នៅលើផ្ទាំងប៉ាណូបាន។

23 កន្លែង ដែលរូបថត*របស់អ្នក*នៅទីនោះ នៅលើផ្ទាំងប៉ាណូ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេថាតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញវាឬអត់។ ហើយបន្ទាប់មក...

ហើយប្រហែលមួយសប្តាហ៍កន្លងទៅ នៅក្នុង—ក្នុងប្រទេស ចាមៃកា(Jamaica) ជា កន្លែងដែលខ្ញុំបម្រើបេសសកម្ម...យើងបញ្ជូនខ្សែអាត់ទូទាំងពិភពលោក។ ហើយ*គ្រាទាំងប្រាំពីរ*ត្រូវបានត្រលប់ចូលទៅ...ក្នុងដែនដីនៃប្រទេសចាមៃកាវិញនៅក្នុងមហាផ្ទៃ។ ហើយវាពិតជាត្រលប់មកវិញនៅទីនោះនៅពីក្រោយភ្នំខៀវ។ ហើយពួកអ្នកស្រុកនោះ ជួនកាលពួកគេមាន—មានម៉ាស៊ីនថតសំលេង ដែលយើងឲ្យពួកគេ នោះអ្នកត្រូវតែ—ដូចជាឃីហោរីកត្រូឡាចាស់ ដែលត្រូវតែក្រឡាប់វា ហើយឲ្យ—ឲ្យវាលេងដូច្នោះ។ បន្ទាប់មករៀងរាល់ពីរបីនាទី ម្តងត្រូវមាននរណាម្នាក់ក្រឡាប់វា។

24 ឧបករណ៍នេះមាន—មានកំលាំងថ្មតិចតួច មានថ្មប្រាំមួយរ៉ុល ឬក៏អ្វីមួយផ្សេងទៀត ចាក់ម៉ាស៊ីនថតសម្លេង។ ហើយពួកគេ—ពួកគេត្រូវបានកំណត់

ទាំងអស់រួមគ្នា អំពី អ្វីនៅទីនេះនៅយប់នេះ ស្ដាប់*គ្រា*ទាំងនោះ ខ្ញុំជឿវា។ ហើយ ខណៈពេលដែល ខ្ញុំកំពុងនិយាយ ពួកវាបានសំគាល់ឃើញថាមានបង្គោលភ្លើង ចូលមកក្នុងបន្ទប់ហើយបានធ្វើចលនាកន្លែងដែលឧបករណ៍ថតសំលេងនោះ តាំងនៅនិង ហើយក៏នៅលើកំពូលនោះ។ ហើយពួកគេបានចេញទៅយកកាមេរ៉ា ហើយថតយក រូបភាពរបស់វា។ ហើយដូចគ្នានឹងមួយនៅទីនោះ វាបានព្យួរនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងបង្រីកវាឲ្យធំ ដូច្នេះយើងអាចដាក់វាលើផ្ទាំងប៉ាណូនៅទីនោះ ដែលអ្នកអាចមើលឃើញវា។

25 យើងមានអំណរគុណណាស់ចំពោះព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលបាននាំមកយើង...យើងចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះយើង មានសេចក្ដីអំណរចំពោះរឿងជាច្រើន។

26 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំនឹងមើលនៅទីនេះ មើលថា តើខ្ញុំអាចមានអត្ថបទខ្លះ ឬមួយចំនួនដែលខ្ញុំអាចនិយាយ។ ឬប្រភេទមួយចំនួន...ខ្ញុំអាចទាញអត្ថបទមួយចំនួនដែលបានសរសេរចេញមក យ៉ាងណាក៏ដោយ ត្រឡប់មកទីនេះ នៅក្នុងសៀវភៅ។ បើខ្ញុំអាចរកឃើញមួយ ប្រហែលជាព្រះអម្ចាស់នឹងផ្ដល់ឲ្យខ្ញុំនូវអ្វីមួយដើម្បីនិយាយ នៅពេលយើង អធិស្ឋាន។

ឥឡូវនេះយើងស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុកសម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

27 ខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុងសារ។ ហើយនៅថ្ងៃអាទិត្យបានរក្សាទុកអ្នកនៅទីនេះ "តើហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រែករកខ្ញុំ? ចូរនិយាយទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សហើយឆ្ពោះទៅមុខ។"

28 ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃអាទិត្យគឺជាកម្មវិធីប្រោសជំងឺ ដែលអ្នកជំងឺត្រូវបានអធិស្ឋានឲ្យ។ ឥឡូវនេះ អ្នកទៅជុំវិញអ្នកជម្ងឺ ហើយច្បាស់ជាមានមូលហេតុ បើសិនជាអ្នកឈឺមិនបានជានៅពេលដែលយើងអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ហើយ ខ្ញុំចង់បើសិនជាព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ គ្រាន់តែមានសេចក្ដីអធិប្បាយខ្លីមួយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យផងដែរ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងមានកម្មវិធីព្យាបាលមួយ ហើយអធិស្ឋាន សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់។ ហើយលោក ប៊ីលលីប៉ុល ឬពួកគេមួយចំនួននឹងនៅ ទីនេះព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ប្រហែលម៉ោងប្រាំបីនៅពេលដែលព្រះវិហារបើកទ្វារ ដើម្បី ផ្ដល់កាតដល់ក្រុមជំនុំនៅពេលពួកគេចូលដល់ទ្វារ ឬនៅពេលដែលពួកគេចូលមកក្នុង។

29 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ព្យាយាម ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមក យ៉ាងណា ខ្ញុំមានការយល់នូវមូលហេតុដែលមានមនុស្សមួយចំនួន មិនត្រូវបានព្យា បាល។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាវាជាការខ្វះការយល់ដឹង។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថា ប្រហែលជាយើងនឹង និយាយពីវានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះសព្វហឫទ័យ។

30 ឥឡូវនេះកិច្ចប្រជុំអធិស្ឋាននៅយប់ថ្ងៃពុធគឺគ្រាន់តែជាការប្រជុំខ្លីប៉ុណ្ណោះ ដែលជាកន្លែងដែលយើងជួបជុំគ្នា ហើយអធិស្ឋាន ដូចដែលយើងមាន និង សហការជាមួយគ្នា។

31 ពេលខ្លះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាមានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយដែលខ្ញុំបានរកឃើញនៅថ្ងៃនេះ។ គឺជាកង្វះនៃភាពស្មោះត្រង់នៃអ្វីដែលយើងជឿ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងថ្ងៃនៃលោក ចនវេស្លី នឹងបានធ្វើនៅថ្ងៃនោះ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ អ្វីដែលវានឹងបានធ្វើ នៅក្នុងថ្ងៃរបស់លោកម៉ាធីនលូធើឬផ្សេងទៀត? ដូចអ្វីដែលយើងឃើញទ្រង់ធ្វើ ទាំងបានបង្ហាញដោយក្រុមជំនុំនិងដោយ ព្រះវិញ្ញាណ ហើយដោយវិទ្យាសាស្ត្រ និងគ្រប់ចលនា វា—វាជាវត្ថុាយដែលត្រូវតែ ទទួលស្គាល់។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅទីនេះប្រកាសពីវា ហើយប្រាប់វាមុន ពេលវាកើតឡើង។ ហើយបន្ទាប់មក ធ្វើចលនា ទាយទុក ហើយបង្ហាញរឿងដែល ទ្រង់បានមានបន្ទូល។ វានឹងកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ អ្វីដែលទ្រង់បានមាន បន្ទូល។ ហើយយើងនៅតែអង្គុយចុះ ដូចជាគុញទ្រាន់ដូចជាជឿងឆ្ងល់។ "ល្អណាស់ ឆ្ងល់ថាតើនោះអាចមានន័យអ្វីដល់ខ្ញុំ? ឆ្ងល់ថាតើវាអាចមានន័យ សម្រាប់តែ—តែពួកជំនុំ ទាំងមូល។ ឬ—ឬឆ្ងល់ថាតើខ្ញុំពិតជាបានរួមបញ្ចូលនៅ ក្នុងការនេះឬទេ?" ខ្ញុំគិតថានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមដើម្បីនិយាយអំពី គោលការណ៍ខ្លះៗ ដែលអាចបំភ្លឺដល់យើងបន្តិច។

32 ឥឡូវ យប់នេះ ខ្ញុំបានរកឃើញអ្វីមួយគ្រាន់តែបើកទៅកាន់វានៅទីនេះ មុនពេលខ្ញុំចុះក្រោម។ ខ្ញុំបានគិតថា "តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើបងប្រុស នេវីលបើខ្ញុំ ចង់ចុះទៅទីនោះ គាត់និយាយថា 'ចូរក្រោកឡើងហើយអធិប្បាយ' ហើយគ្រាន់តែអង្គុយចុះ?" ឃើញទេ? ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំគួរតែសរសេរបទគម្ពីរពីរបីទុកប្រសើរជាង"។ ពីព្រោះខ្ញុំដឹងថាគាត់ គាត់ជាបងប្រុសដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់ ហើយយើង—យើងពេញ ចិត្តចំពោះគាត់។

33 មុននឹងយើងអធិស្ឋានលើព្រះបន្ទូល ខ្ញុំចង់—ចង់ស្គាល់បងប្រុស។ ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែហៅឈ្មោះរបស់ពួកគេទាំងពីរនាក់នៅពេលនេះ។ ពួកគេនៅទីនេះ មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ។ ពួក—ពួកគេគឺជាពួកអ្នកបំរើនិងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុង បេសកកម្មនៅខាងក្រៅ។ ពួកគេបានឮសារទាំងនេះដោយកាសែត។ ហើយសមាជិកវ័យក្មេងពីរនាក់នោះពួកគេខុសគ្នាពីក្រុមជំនុំនិកាយ ។ ហើយក្មេងប្រុស ម្នាក់នេះគឺជាម្នាក់ពួកគេចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង រហូតទាល់តែគាត់ចុះចតនៅ តាក់សុនថ្មីៗនេះទើបតែបញ្ចប់ចេញពីប្រជុំ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនៅក្នុងការប្រកបអាហារ ពេលព្រឹករបស់ក្រុមធុរកិច្ច។ ហើយមិត្តវ័យក្មេង មិត្តវ័យក្មេងដ៏ល្អចុះមក។ ហើយគាត់…

34 ពួកគេមកពីកាន់សាស។ ហើយពួកគេមកទាំងអស់នៅទីនេះសម្រាប់ខ្ញុំរៀបការឲ្យពួកគេ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ។ ដើម្បីគិតថាមនុស្សដែលជឿលើការអធិស្ឋានរបស់អ្នកគ្រប់គ្រាន់ហើយជឿថាព្រះនឹងឮហើយឆ្លើយ។ យុវវ័យចាប់ផ្តើមចេញជីវិតដូចនេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេមកទីនេះដើម្បីខ្ញុំរៀបការឲ្យពួកគេ កាលពីម្សិលមិញដើម្បីស្វែងរកច្បាប់រៀបការក្នុងរដ្ឋឥណ្ឌាអាណាទោះបីជា ការធ្វើតេស្តឈាមរបស់ពួកគេ ត្រូវរង់ចាំនៅទីនេះ នៅក្នុងរដ្ឋ បីថ្ងៃមុនពេលពួកគេអាចរៀបការបាន។ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចរៀបការ រហូតដល់ព្រឹកថ្ងៃសុក្រ។

35 ហើយខ្ញុំនឹងសួរបងប្អូនរបស់យើងនៅខាងក្រោយថា តើគាត់អាចក្រោកឈរឡើងហើយប្រាប់យើងថាតើគាត់ជានរណា ហើយបងស្រីដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់គាត់នៅទីនោះហើយនិងប្អូនប្រុសម្នាក់ទៀត។

36 ប្រងប្រុសនិយាយថា "សូមអរគុណបងប្រុសប្រាណហាំ។ មានឯកសិទ្ធិក្នុង ការនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំជាបងប្រុស រ៉ចជ័រ អូណោល រស់នៅកាន់សាសធ្វើបេសសកម្មជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អដោយប្រាប់ពី 'ព្រះយេស៊ូវ បានសង្គ្រោះនិងប្រោសឲ្យជាដោយសេចក្តីជំនឿ ព្រះយេស៊ូវ…?…' ខ្ញុំតែងតែរៀបចំ…?…នេះ គឺជាគូដណ្តឹងរបស់ខ្ញុំប៉ាទ្រីសៀប្រោន។ យើងនឹងរៀបការនៅថ្ងៃសុក្រ។ នេះគឺជា អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនិងជាមិត្តរួមការងាររបស់ខ្ញុំ បងប្រុស រ៉ូននី ហាន់នៅខាងក្រោយ។ ហើយនេះគឺជាគូដណ្តឹងរបស់គាត់ ខារ៉ូល…?…ហើយយើងសប្បាយចិត្តណាស់ដែលមានវត្តមាននៅទីនេះយប់នេះ។"—Ed.]

37 សូមអរគុណច្រើនណាស់។ យើងពិតជាមានជូនពរដល់ឯកអគ្គរដ្ឋទូតក្មេងទាំងនេះសម្រាប់កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមព្រះប្រទានពរ។ជំរុញពួកគេនៅតាមផ្លូវ។ ហើយនៅពេលខ្ញុំកំពុងងឿងឆ្ងល់រង់ចាំការយាងមកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយឃើញយុវជននិងយុវនារីមានគោលបំណងក្នុងចិត្ត ដើម្បី បម្រើព្រះគ្រីស្ទ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំរំភើបណាស់ សូមមើលពួកគេបានលើកឡើងដូចនេះ។ សូមព្រះ អម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក បងប្អូនប្រុស ស្រី។

38 ឥឡូវនេះចូរយើងត្រឡប់ទៅសៀវភៅតូចមួយ ដែលខ្ញុំមិនដែលអធិប្បាយពីមុនឡើយ ហើយវា...តែមួយជំពូកប៉ុណ្ណោះ ព្រះគម្ពីរភីលេម៉ូន។ ហើយវា...

39 ខ្ញុំជាប់ខ្សែអៀឡង់បន្តិចបន្តួច ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំមានខ្សែមួយនៅជុំវិញធ្មេញខាងក្រោម ដើម្បីរក្សាចំណុចពីរនៅខាងក្រោយនៅនឹងកន្លែង។ ខ្ញុំ ខ្ញុំជួនកាល ខ្ញុំមិនបញ្ចេញឈ្មោះទាំងនេះត្រឹមត្រូវទេ នៅពេលខ្ញុំដឹងថាពួកគេជានរណា។ និងពេលខ្លះខ្ញុំមិនអាចបញ្ចេញសម្លេងពួកគេបានទេព្រោះខ្វះការសិក្សា។ ដូច្នេះ "ភីលីម៉ូន" មានម្នាក់និយាយមកវិញនៅទីនោះ ដែលខ្ញុំគិតថាពិតជាត្រឹមត្រូវនៃការបញ្ចេញសំឡេងរបស់វា។

40 ឥឡូវនេះខទី១ ខ្ញុំចង់យកពាក្យមួយឬពីរពីវា។

ប៉ុលជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...

41 ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ប្រើនៅយប់នេះជាអត្ថបទមួយដែលព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យគឺៈ *អ្នកទោស*។

42 ឥឡូវនេះអ្នកស្ទើរតែមិនអាចនឹកស្មានដល់ ប៉ុលផ្តោតអំពីខ្លួនគាត់ជា អ្នកទោស។ ជាអ្នកកើតដោយឥតថ្លៃ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែគាត់ហៅ ខ្លួនឯងថា "អ្នកទោស"។

43 ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកកូរិនថូស "ប៉ុលជាសាវករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" នៅពេលមួយផ្សេងទៀត "ប៉ុលជាបាវបំរើនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយនូវព្រះហឫទ័យនៃព្រះ" នៅពេលដែលគាត់និយាយទៅកាន់ធីម៉ូថេ ខុសគ្នាទៀត។ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលគាត់បានសរសេរមកកាន់ភីលេម៉ូន គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុលអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវ

គ្រីស្ទ" "ប៉ុលជាសាវក" ខ្ញុំចង់អធិប្បាយយប់មួយនៅលើអត្ថបទនោះ។ "ប៉ុលជា—ជាអ្នកបំរើ" អធិប្បាយលើអត្ថបទនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក "ប៉ុលជាអ្នកទោស" ។

44 ប៉ុន្តែនៅយប់នេះ វាត្រូវចំណាយពេលរាប់ម៉ោង ដើម្បីត្រិះរិះពិចារណា រឿងមួយ ក្នុងប្រធានបទខ្ញុំចង់យកនៅយប់នេះ "ប៉ុលអ្នកទោស" និងយកកម្មវត្ថុនៃ *អ្នកទោស*។

ឥឡូវនេះចូរយើងឱនក្បាលចុះបន្តិច។

45 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអើយ មនុស្សគ្រប់រូបអាចមានសមត្ថភាពខាងរាងកាយ អាចទាញទំព័រនៃព្រះគម្ពីរនេះ ប៉ុន្តែមានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ អាចបកប្រែវានៅក្នុងពន្លឺដែលវាត្រូវបានសំដៅទៅ។ យើងសូមឲ្យទ្រង់យាងមក ហើយជួយយើងឲ្យយល់ នេះជាអ្វី ការពិត ហោរាអស្ចារ្យ ប៉ុល ហើយបានហៅខ្លួនគាត់ថាជា "អ្នកទោស" សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បើកសម្តែងរឿងនេះ ដល់យើង ពេលយើងរង់ចាំនៅលើទ្រង់ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

46 ឥឡូវនេះខ្ញុំអាចស្រមៃឃើញប៉ុល នៅពេលដែលគាត់បានសរសេរលិខិតនេះ ទៅភីលេម៉ូន របៀបដែលគាត់បានអង្គុយចុះនៅក្នុងគុក នៅក្នុងគុកងងឹតនៃទីក្រុង ជា—ជា—ជាអ្នកទោស។ ហើយគាត់អាចដឹងយ៉ាងច្បាស់ ដោយទីតាំងរបស់គាត់ នូវអ្វីដែលព្រះបន្ទូលមានន័យយ៉ាងណា។ គាត់ត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយ—ដោយ—របាំង។ គាត់—គាត់អាចគ្រាន់តែត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយនរណាម្នាក់ឲ្យគាត់ទៅ ដោយសេរីប៉ុណ្ណោះ។ ហើយគាត់បានដឹងថាអ្នកទោសគឺជាអ្វី។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំជឿថា—ថាសាវកនេះ មានន័យតិចតួច...មិននិយាយពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់ គាត់ត្រង់ៗទេ ដែលក្លាយជាអ្នកទោសខាង—ខាងសាច់ឈាម អង្គុយនៅទីនេះ—នៅក្នុងពន្ធនាគារនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿជាក់ថាគាត់កំពុងតែសំដៅទៅលើ—លើធម្មជាតិ របស់គាត់លើ—លើវិញ្ញាណរបស់គាត់ ឆន្ទៈរបស់គាត់ក្លាយជាអ្នកជាប់គុកចំពោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

47 ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាបានកើតមក មានសេរីភាពក្នុងការសម្រេចចិត្តតាមបំណងដែលយើងចង់។ ព្រះទ្រង់សម្រេចធ្វើដូច្នោះ។ ដោយព្រោះទ្រង់ត្រូវតែដាក់មនុស្សទាំងអស់ក្នុងមូលដ្ឋានដូចគ្នា ឬទ្រង់បានដាក់មនុស្សម្នាក់ខុសនៅលើ...ទ្រង់ដាក់មនុស្សដំបូងនៅលើមូលដ្ឋានខុសមួយដែលទ្រង់បានដាក់នៅលើសិទ្ធិសេរីភាពពេញលេញ។ ឃើញទេ? ពិតប្រាកដ ណាស់នៅយប់នេះ យើង

ដូចជាអ័ដាមនិងអេវ៉ា។ មិនមានភាពខុសគ្នាទេ។ ខុសនិងត្រូវបានដាក់នៅចំពោះមុខក្នុងចំណោមពួកយើង។ រស់និងស្លាប់យើងអាចបង្កើតជម្រើសខ្លួនឯងផ្ទាល់ស្រេចតែអ្នកជ្រើសរើសចុះ។ ឃើញទេ?

48 នោះគឺជាវិធីដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានធ្វើ ហើយឃើញ ហើយ—ហើយពួកគេបានជ្រើសជម្រើសខុស។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយហេតុនោះគេដាក់ពូជមនុស្សទាំងអស់នៅក្រោមការស្លាប់ ការពិន័យនៃការស្លាប់។

49 ហើយបន្ទាប់មក ព្រះបានយាងចុះមកនៅក្នុងបែបជាមនុស្ស និងបានយកការស្លាប់ហើយបានបង់ពិន័យនៃការស្លាប់នោះថា...កិច្ចការរបស់ទ្រង់គឺដើម្បីឲ្យមានសេរីភាពអាចទៅដោយឥតគិតថ្លៃ។

50 ឥឡូវនេះ បើទ្រង់បានជួយពួកយើង ដោយមិនប្រើវិធីដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើ ដាក់អ័ដាមនិងអេវ៉ា គ្រាន់តែទាញយើងតាមរយៈអ្វីមួយ បន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងសង្គ្រោះអ្នក មិនថាតើអ្នកចង់បានសង្គ្រោះឬអត់នោះទេ" មានន័យថាទ្រង់ បានដាក់អ័ដាមនិងអេវ៉ាឲ្យនៅលើមូលដ្ឋានខុសឆ្គង អ្នកឃើញទេ។ ប៉ុន្តែយើង ម្នាក់ៗត្រូវតែជ្រើសរើសថ្ងៃនេះរវាងសេចក្តីស្លាប់និងជីវិត។ យើងអាចធ្វើវាបាន។

51 ដូចដែលខ្ញុំបានសង្កត់ធ្ងន់ បើពន្លឺរបស់អ្នកនឹងបង្ហាញ នោះជីវិតរបស់អ្នកនឹងបញ្ជាក់ច្បាស់ថាអ្នកនៅខាងណា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកនិយាយអ្វីនៅខាងណាទេ។ អ្វីដែលអ្នកធ្វើ រាល់ថ្ងៃវាបង្ហាញថាអ្នកជានរណា។ អ្នកបានឮពាក្យចាស់ពោលថា "ជីវិតរបស់អ្នកឮរន្ទឺ ខ្ញុំមិនអាចស្តាប់ទីបន្ទាល់របស់អ្នកបានទេ។" ឃើញទេ? សកម្មភាពរបស់—របស់អ្នកឮខ្លាំងណាស់។

52 ខ្ញុំតែងតែជឿលើការស្រែកនិងលោតកញ្ឆេង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំតែងតែនិយាយថា "កុំលោតខ្ពស់ជាងការរស់នៅរបស់អ្នក ពីព្រោះលោកិយកំពុងតែសម្លឹងមើយអ្នក" អ្នកឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែគ្រាន់តែលោតត្រឹមកំពស់ដែលអ្នករស់នៅ ដោយសារតែនរណាម្នាក់កំពុងសម្លឹងមើលអ្នក។ ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែល...

53 មនុស្សមិនមកព្រះវិហារ។ ពួកគេ—ពួកគេភាគច្រើន គ្រាន់តែមិនទៅព្រះវិហារ។ ហើយអ្នកខ្លះក្នុងពួកគេ មិនបានមកតែជាមនុស្សស្មោះត្រង់។ ពួកគេឃើញអំពើពុករលួយជាច្រើននៅក្នុងពួកជំនុំ រហូតដល់ពួកគេមិនចាំបាច់អ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវមកព្រះវិហារ។ ហើយជាញឹកញាប់ យើងកំពុងនិយាយនៅលើផ្ទះ គិតពីរឿងនោះ អ្នកស្ទើរតែមិនអាចបន្ទោសពួកគេបាន ឃើញទេ ពីព្រោះ

តែ—ព្រោះតែអ្វីដែលគេប្រព្រឹត្ត។ ពួកគេហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទាន។ ពួកគេជាថ្មជំពប់ដ៏ធំ ដែលលោកិយមាន គឺបុរសនិងស្ត្រីដែលសម្តែងខ្លួនជាគ្រីស្ទាន តែរស់នៅខុសប្លែកពីអ្វីដែលខ្លួនសម្តែង។ ពិតប្រាកដណាស់។

54 ឥឡូវចំពោះការខកចិត្តនឹងមកនៅឯទីជំនុំជំរះ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សមានបាប អ្នកដែលសើចចំអក អ្នកលេងល្បែង អ្នកផិតក្បត់ គាត់—គាត់នឹងមិនខកចិត្តក្នុងការស្តាប់ការកាត់ទោសរបស់គាត់ ដែលថា "ចូលទៅក្នុងភ្លើងដែលឆេះដ៏អស់កល្បទៅ" គាត់នឹងមិនខកចិត្តទេ។ ប៉ុន្តែមិត្តដែលព្យាយាមលាក់បាំងខ្លួនគាត់ នៅពីក្រោយក្រុមជំនុំនោះ ក្មេងប្រុសនឹងត្រូវខកចិត្តនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ។ ឃើញទេ? ដែលប្រកាសថាជាគ្រីស្ទានតែរស់នៅតាមវិធីផ្សេងទៀត។ វាគួរតែប្រសើរជាង សម្រាប់គាត់បើគាត់មិនអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន តាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូងនោះ ហើយរស់នៅខុសពីគេ។ ពីព្រោះគាត់គឺជាថ្មជំពប់ដ៏ធំសម្រាប់យើង គឺសម្រាប់សាស្ត្រាចារ្យនោះដែលនិយាយថា គាត់—គាត់—គាត់ជាគ្រីស្ទានហើយរស់នៅផ្សេងពីគ្រីស្ទាន។

55 ជានិច្ចកាល កុំវិនិច្ឆ័យជីវិតរបស់អ្នកតាមអំណាចប៉ុណ្ណា ដែលអ្នកអាចធ្វើការអស្ចារ្យបាន។ ហើយយើងមិនវិនិច្ឆ័យខ្លួនឯងដោយសារតែចំណេះដឹងផ្នែកព្រះបន្ទូលដែលអ្នកមាន។ ប៉ុន្តែត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយខ្លួនឯង ដោយសម្លឹងទៅក្រោយហើយទទួលយកបញ្ជីសារពើភណ្ឌ នៃផលផ្លែដែលជីវិតដែលអ្នករស់នៅសព្វថ្ងៃគឺបង្កើតមក។ ឃើញទេ?

56 ដូចដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយពេលមួយ នៅឯជំនួបក្រុមធុរៈកិច្ចឯហ្វូនិក អារីស៊ូណា នៃការឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះយេស៊ូវ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីជីវិតគ្រីស្ទាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថាខ្ញុំបានកើតនៅទីនេះនៅក្នុងរដ្ឋ កេនតាគី ជាកន្លែងដែលវាមានលក្ខណៈដើមដំបូង។ ជាពិសេសនៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្មេង។ ហើយក្មេងប្រុសតូចនេះមិនដែលមាន—មាន—មាន—មានផ្ទះដូចយើងមាននៅទីនេះឡើយ ជាកន្លែងដែលយើងមាននារីស្រស់ស្អាតជាច្រើន ដែលអាចមើលតាមកញ្ចក់ គ្រប់ផ្ទះ ដើម្បីរក្សាសក់របស់ពួកគេនៅនឹងកន្លែងជាដើម។ ប៉ុន្តែគាត់មានកញ្ចក់ តូចមួយ ដែលជាបំណែកកញ្ចក់ ព្យួរនៅលើដើមឈើមួយនៅខាងក្រៅ ដែលជា កន្លែងលេងជាកីឡាករបម្រុង គឺជាកន្លែងដែលម្តាយនិងឪពុករបស់គាត់បានលាង សម្អាតហើយពួកគេបានធ្វើសក់របស់ពួកគេជាដើម។ ពីបំណែកតូចនៃកញ្ចក់ ចាស់នេះដែលបានជះលើដើមឈើមួយ។

57 និយាយដោយត្រង់ទៅ នោះជាប្រភេទនៃផ្ទះដែលយើងមាន។ គ្រប់គ្នាចង់មើលកញ្ចក់ យើងក្មេងៗ យើងត្រូវយកប្រអប់មួយហើយក្រោកឡើងនៅលើកៅអីលាងសំអាត។ ហើយសម្លឹងទៅបំណែក—នៃកញ្ចក់មួយនេះ ដែលខ្ញុំបានរើសពីធុង សំរាមខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ នោះមិនមែនជារដ្ឋ កេនតាគីទេ។ គឺនៅទីនេះនៅក្នុងរដ្ឋឥណ្ឌាអាណាឡើងទៅអ៊ុយទីកាភីកនៅទីនេះ។

58 ឥឡូវនេះក្មេងតូចនេះ មិនដែលបានឃើញខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ដូចនោះទេ។ ដូច្នេះគាត់មកទីក្រុងដើម្បីទៅលេងជីដូនរបស់គាត់។ ហើយនៅ...នៅលើបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ លោកយាយមានផ្ទះមួយដែលមានកញ្ចក់ពេញនៅលើទ្វារ។ ដូច្នេះក្មេងប្រុសតូចបានរត់កាត់—បន្ទប់នោះក៏បានឃើញក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នៅពីមុខគាត់។ ហើយ កំពុងតែរត់ដែរ។ ដូច្នេះគាត់គិតថាគាត់គួរតែឈប់ពីរបីនាទី ហើយមើលអ្វីដែលក្មេងតូចនោះនឹងធ្វើ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ឈប់ក្មេងប្រុសនោះក៏ឈប់ដែរ។ នៅពេលគាត់ងាកក្បាលរបស់គាត់ ក្មេងប្រុសតូចក៏បាន ងាកក្បាលដែរ។ គាត់អេះក្បាល។ ក្មេងប្រុសតូចនោះក៏អេះក្បាលដូច គាត់ដែរ។ ទីបំផុតគាត់ដើរទៅកាន់តែជិតដើម្បីសង្កេតមើល។ ហើយគាត់បាន ងាក។ ម្ដាយនិងជីដូនរបស់គាត់មើលមកគាត់ ជាមួយនឹងការភ្ញាក់ផ្អើល។ បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីអ្នកម្ដាយអើយ នោះហើយជាខ្ញុំ។"

59 ដូច្នេះខ្ញុំនិយាយថា "យើងដូចគ្នាដែរកំពុងឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីមួយ"។ ឃើញទេ? ជីវិត របស់យើងត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំង។

60 ហើយឥលូវនេះ បើសិនជាយើងរស់នៅក្នុងជំនាន់របស់លោកណូអេវិញ តើយើងនឹងកាន់ខាងណា? តើយើងនឹងកាន់ខាងណានៅថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យដែលណូអេបានរស់នៅ? តើយើងនឹងកាន់ខាងណានៅថ្ងៃរបស់លោកម៉ូសេ? តើខាងណានៅ ក្នុងថ្ងៃនៃអេលីយ៉ាជាហោរា នៅពេលដែលលោកិយទាំងមូលត្រូវបានលុងក្នុងមហាសមុទ្រដ៏ធំនៃរបស់ទំនើបៗ ដូចសម័យទំនើបយេសេបិល ហើយលុបបំបាត់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ទៅតាមផ្លូវរបស់លោកិយ? ហើយពួកជំនុំនិងពួកសង្ឃទាំងអស់អោនក្រាបចំពោះមុខនាង។ តើអ្នកនឹងកាន់ខាងអ្នកមានប្រជាប្រិយភាពឬក៏ឈរជាមួយលោកអេលីយ៉ា?

61 ឥឡូវនេះនៅក្នុងថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នៅពេលដែលយើងនឹងគិតពីមនុស្សដែលមិនមានប្រជាប្រិយភាពនេះ មិនបានរៀនសូត្រពីលោកីយ៍ទេ ពួកគេគ្មាន

សូម្បីធ្លាប់ឃើញសាលារៀន ហើយគ្មាន—គ្មានបទពិសោធន៍សិក្ខាសាលា។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកបង្កើតឡើងជាមួយនឹងឈ្មោះថា "កំណើតខុសច្បាប់"។ ហើយបន្ទាប់មក ចេញមកផ្សាយដំណឹងល្អដែលផ្ទុយពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវបានបង្រៀន។ ហើយ...ថ្កោលទោសអ្នកដឹកនាំនិងអង្គភាពផ្សេងៗជាដើម។

62 ហើយអង្គភាពបានធ្វើសេចក្តី—សេចក្តី—សេចក្តីថ្លែងការណ៍មួយ "ប្រសិនបើនរណាម្នាក់សូម្បីតែទៅស្តាប់អ្វីពីគាត់ហៅថាហោរានេះ នឹងត្រូវដេញចេញពីក្នុងសាលាប្រជុំ" ដែលជា—អំពើបាបរមែងស្លាប់។ ពួកគេត្រូវបានគេរាប់។ ផ្លូវតែមួយគត់ដែលពួកគេអាចថ្វាយបង្គំគឺនៅក្រោមឈាមនៃកូនចៀម។ ពួកគេត្រូវតែមកថ្វាយយញ្ញបូជានេះ។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបែរជាបោះបង់ ហើយអ្វីដែលជារឿងអស្ចារ្យនោះ។

63 ហើយបុរសម្នាក់នេះបានព្រងើយកន្តើយដូចនោះ។ តែគាត់បានកាន់ល្អឥតខ្ចោះជាមួយបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែមិននៅក្នុងវិធីដែលពួកគេបានស្គាល់ទេ។ តើអ្នកនឹងត្រូវ កាន់ខាងណា? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះកុំ...ជីវិតរបស់អ្នកដែលរស់នៅឥឡូវនេះឆ្លុះ បញ្ចាំងឥឡូវនេះ គ្រាន់តែជាអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ បន្ទាប់មក ដោយសារតែអ្នកនៅ កាន់កាប់ជាមួយវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ឃើញទេ? បើអ្នកយកផ្នែកនោះឥឡូវនេះជាមួយពួកគេអ្នកចង់បានធ្វើវាបន្ទាប់មក។ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងអ្នកឥឡូវនេះ គឺនៅក្នុងមនុស្សបន្ទាប់មក។ ឃើញទេ?

64 អារក្សមិនដែលយកវិញ្ញាណវាទៅវិញទេ។ វាគ្រាន់តែចេញពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្ស ម្នាក់ទៀត។

65 ព្រះទ្រង់មិនដែលយកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ទៅវិញដូចគ្នាដែរ។ គឺចេញពីមួយទៅមួយ ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ?

66 ដូច្នេះវិញ្ញាណខ្លាំងក្លានៅលើលោកអេលីយ៉ាបានមកលើអេលីសេ ដូចគ្នា នៅលើលោកយ៉ូហានបាទីស្ទជាដើម។

67 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺនៅលើព្រះគ្រីស្ទ មកលើពួកសិស្ស ចុះមកហើយនៅ តែលើប្រជាជន។ អ្នកឃើញទេ? ព្រះមិនដែលយកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ទៅវិញទេ។

ដូច្នេះយើងអាចនៅមានការជ្រើសរើសបាន។

68 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនឃើញនៅទីនេះជាកន្លែងដែលលោកប៉ុលសោកស្តាយអ្វីនោះទេ ហើយនិយាយថាគាត់សោកស្តាយគាត់ជាអ្នកទោស។ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ខ្លួនឯង...ខ្ញុំជឿថាប៉ុល ដូចដែលគាត់បានសរសេរសំបុត្រនេះ ជាមួយនឹងប៊ិច នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបញ្ជាឲ្យគាត់សរសេរការនោះ។ នោះប្រហែលជាសូម្បីតែយប់នេះ ដែលយើងអាចដកចេញបរិបទនៃអត្ថបទរបស់យើង ដើម្បីបង្ហាញពីមូលហេតុដែលប៉ុលធ្វើបែបនេះ។ ពីព្រោះវាជាបទគម្ពីរ ហើយបទគម្ពីរគឺ អស់កល្បជានិច្ច។ ខ្ញុំជឿថា ការអង្គុយនៅក្នុងគុកចាស់នេះ ហើយគាត់បានសរសេរទៅកាន់ក្រុមការងាររបស់គាត់នៅទីនេះ ជាបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ថា គាត់គឺជា "អ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ"។ ដូច្នេះគាត់អាចបង្ហាញវាដោយឃើញអ្វីដែល នៅជុំវិញគាត់។ ឥឡូវនេះគាត់នៅក្នុងគុក ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលគាត់កំពុង តែនិយាយទេ អ្នក—អ្នកបំរើនៃព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកបំរើម្នាក់ជាមួយគាត់។ គាត់ បាននិយាយថា គាត់គឺជាអ្នកទោសរបស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមូល ហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល។

69 ហើយប៉ុលជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងថ្ងៃរបស់គាត់។ គាត់មានមហិច្ឆតាធំណាស់។ គាត់គឺជា—ជា—ជាមនុស្សដែលបានទទួលការហ្វឹកហាត់ពីមនុស្ស។ ជាមិត្តមួយដែលមានឈ្មោះថាកាម៉ាលាលដែលជាមនុស្សអស្ចារ្យ ជាគ្រូបង្រៀនក្នុងសម័យគាត់ សាលារៀនដ៏អស្ចារ្យមួយដែលគាត់បានទៅសិក្សា។ ឧទាហរណ៍ដូចជា យើងនិយាយថា វីសតុនឬ ប៉ុប ចន ឬសាលាមូលដ្ឋានធំៗ។ គាត់ត្រូវបានគេបង្រៀនថាជា—ជា—ជាអ្នកបំរើព្រះបន្ទូល។ ហើយគាត់មានការ អប់រំល្អនិងឆ្លាតវៃ ហើយជាក្មេងប្រុសឆ្លាតដោយមានមហិច្ឆតាដ៏ធំមួយ ប្រហែល ជាថ្ងៃណាមួយអាចក្លាយជាបព្វជិតឬបូជាចារ្យធំ សម្រាប់ប្រជាជនរបស់គាត់។

70 គាត់មានមហិច្ឆតាមួយ។ ហើយបន្ទាប់មក ដើម្បីស្វែងរកមហិច្ឆតាដ៏អស្ចារ្យ គាត់ត្រូវបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលហើយបានចំណាយពេលទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ប្រហែលអាយុប្រាំបីឬដប់ឆ្នាំ ទៅសាមសិបឬសាមសិបប្រាំនៅពេល គាត់បញ្ចប់មហាវិទ្យាល័យនិងបញ្ចប់ការសិក្សា។ ហើយមានសញ្ញាបត្រនិងអ្វីគ្រប់ យ៉ាង ហើយបានឈរនៅក្នុងកន្លែងល្អ ជាមួយពួកបព្វជិតសូម្បីតែបូជាចារ្យ នៅទីក្រុងយេរូសាឡិម គាត់បានចេញបញ្ជាផ្ទាល់ខ្លួន បានសរសេរហើយបានជឿ ទុកចិត្តជាមួយនឹងសុលដ៏អស្ចារ្យនេះថា "ចុះទៅក្រុងដាម៉ាសដើម្បីរកចាប់អ្នក

ថ្វាយបង្គំព្រះផ្ទុយពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ ហើយដើម្បីចងពួកគេហើយ ដាក់ពួកគេនៅក្នុងគុក។” បើចាំបាច់គាត់មានបញ្ជាឲ្យសម្លាប់បានប្រសិនបើ គាត់ចង់។ គាត់អាច...គាត់មានមហិច្ឆតាខ្ពស់។

71 ហើយឥឡូវនេះ អ្វីដែលគាត់បានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាល ព្រះទ្រង់បានយកវាចេញទាំងអស់ពីគាត់។ ឃើញទេ? ហើយអ្វីដែលជាគោលបំណងរបស់គាត់ និងអ្វី ដែលឪពុកគាត់បានចំណាយលុយសម្រាប់គាត់ និងមហិច្ឆតារបស់ឪពុកនិងម្ដាយ របស់គាត់ សុទ្ធតែត្រូវបានគេនាំយកទៅឆ្ងាយពីគាត់ ពីព្រោះតែ—ព្រោះតែព្រះមានអ្វីផ្សេងទៀត។ ដូច្នេះគាត់គឺជាអ្នកទោស មកពីគោលបំណងដែលនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ បានក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះបន្ទូល។

72 ផ្លូវនោះទៅក្រុងដាម៉ាសបានប្តូរប៉ុល។ ដើរចុះប្រហែលជាម៉ោងដប់មួយពេលថ្ងៃ ដែលគាត់ត្រូវបានវាយផ្ទាល។ ហើយគាត់បានឮសម្លេងនោះនិយាយថា “សុលអើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំដូច្នេះ?” ហើយគាត់សម្លឹងឡើង។ ហើយមើលឡើងដូចជាសាសន៍យូដា ដែលដឹងថាបង្គោលភ្លើងគឺជាព្រះព្រះអម្ចាស់ដែលបាននាំកូនចៅអ៊ីស្រាអែលពីព្រោះគាត់ដឹងថានោះគឺជាអ្វី។

73 សូមចងចាំថា ជនជាតិហេព្រើរនេះនឹងមិនដែលហៅអ្វីសោះថា “ព្រះអម្ចាស់” ទេ។ អក្សធំនិយាយថា **ព្រះ-អ-ម្ចា-ស់** អេឡូហ៊ីម លុះត្រាតែគាត់ត្រូវបានគេ ពេញចិត្ត នោះជាអ្វីដែលគាត់ត្រូវបានបណ្ដុះបណ្ដាលអ្នកសិក្សា។ ហើយនៅពេល ដែលគាត់មើលឡើង ហើយគាត់បានមើលឃើញនេះជាពន្លឺបង្គោលភ្លើង ដែល បានដឹកនាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់តាមទីរហោស្ថាន ហើយគាត់បាននិយាយថា “**ព្រះអម្ចាស់**” អេឡូហ៊ីម ដែលអក្សរធំ ព្រះ-អ-ម្ចា-ស់ “**ព្រះអម្ចាស់**ជានរណា?”

74 ហើយអ្វីដែលគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលសម្រាប់អ្នកទេវសាស្ត្រនេះ បាននិយាយថា “ខ្ញុំគឺ ជាព្រះយេស៊ូវ” ជាបុគ្គលម្នាក់ដែលអ្នកប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងនោះ។ តើជា—ជាការបង្វិលអ្វី! អូ! អូ! វាច្បាស់ជាមានអ្វីធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់នេះភ្ញាក់ផ្អើលជាមិនខាន ថាអស់ទាំងមហិច្ឆតារបស់គាត់ដែលគាត់មាន ដើម្បីស្វែងរក ក្នុងពេលតែមួយ គាត់បានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ។ មហិច្ឆតារបស់គាត់បាននាំគាត់ទៅ—ឆ្ងាយពីរឿង សំខាន់ដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ ហើយអ្វីដែលជាការ—ភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ធំមានសម្រាប់សាវក រូបនេះ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំគឺជាព្រះយេស៊ូវ” គឺជាម្នាក់ដែល អ្នកបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនោះ។ “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ?”

75 សម្រង់តូចមួយផ្សេងទៀតដែលយើងអាចដកស្រង់នៅទីនេះ។ អ្នកមើលឃើញ ដូចដែលពួកគេលេងសើចដាក់ក្រុមជំនុំ ពួកគេមិនត្រឹមតែលេង សើចដាក់ក្រុមជំនុំតែមួយនោះទេ គឺពួកគេលេងសើចដាក់ព្រះយេស៊ូវ។ "ហេតុអ្វី បានជាអ្នកបៀតបៀនដល់ខ្ញុំ?" តើឲ្យប៉ុលជឿដូចម្ដេច ដោយអស់ពីបញ្ញារបស់គាត់ជឿថា...ថាក្រុមដែលគាត់បានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញគឺជាព្រះដែលគាត់អះអាងថាគាត់កំពុងបម្រើ? ខ្ញុំគិតថាមិនចាំបាច់បញ្ជាក់លម្អិតទេ ខ្ញុំគិតថាយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលការបណ្ដុះបណ្ដាលយ៉ាងល្អគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីដឹងថាអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យត្រង់ចំណុចនេះ។ រឿងដដែលនេះកំពុងកើតឡើងសព្វថ្ងៃនេះ។

76 ប៉ុល តាមរយៈភាពល្ងង់ខ្លៅតែគឺនៅតែឆ្លាតវៃ និងឆ្លាតជាងអ្នកស្រុកកាលីឡេ ដែលមិនបានទទួលការអប់រំ ដែលគាត់បានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ហើយនៅក្នុងការ បន្ទាបខ្លួនរបស់ពួកគេ បានទទួលយកបុរសនេះជាព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែប៉ុលនៅក្នុងការបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ និងបញ្ញវន្តរបស់គាត់ មិនអាចទទួលយកបាន។ ហើយតើអ្វីដែលជាការផ្លាស់ប្ដូររបស់គាត់នៅលើផ្លូវនេះ។ ហើយគាត់ត្រូវបានរងទុក្ខពិការភ្នែក ដូច្នេះគាត់នឹងមិនអនុវត្តតាមបេសកកម្មរបស់គាត់ ប៉ុន្តែត្រូវបានដឹកនាំចុះទៅ កន្លែងមួយនៅតាមផ្លូវដែលគេហៅថាត្រង់ហើយជាផ្ទះមួយ។

77 ហើយបន្ទាប់មកហោរានៅទីនោះ ឈ្មោះថាអាណាន្ទាស ជាអ្នកឃើញក្នុងនិមិត្តហេតុដែលគាត់មក ឃើញកន្លែងដែលគាត់មក និងកន្លែងដែលគាត់បានចេញទៅ គាត់បាននិយាយថា "ប្អូនប្រុសសុល" ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឲ្យអ្នកឃើញនៅលើផ្លូវចុះមក បានចាត់ខ្ញុំអោយខ្ញុំបានដាក់ដៃលើអ្នក ហើយអ្នកបានមើលឃើញវិញ ហើយត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ "។

78 សូមមើលកន្លែងដែលគាត់នៅ។ តើអ្វីទៅជាអ្វី ដែលវាត្រូវតែមានចំពោះប៉ុល! ឃើញទេ? អ្វីទាំងអស់ដែលគាត់ត្រូវបានហ្វឹកហាត់ដើម្បីធ្វើគឺផ្ទុយមកវិញ។ ដូច្នេះឥឡូវនេះជាមួយ—ជាមួយនឹងការអប់រំទាំងអស់ដែលគាត់មាន គឺវាគ្រាន់តែឥតប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះសម្រាប់គាត់។

79 ឥឡូវ គាត់បានដឹងថាគាត់មានបទពិសោធន៍មួយ។ ដូច្នេះនៅទីនេះគឺជាមេរៀនល្អសម្រាប់យើងថា បទពិសោធន៍តែមួយមុខគឺមិនគ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ វាត្រូវតែមានបទពិសោធន៍បើយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះគាត់មើល ឃើញរឿងនេះ។ ហើយដឹងថាវាជាអ្វីមួយដ៏អស្ចារ្យ ថាមាននរណាម្នាក់

ផ្សេងទៀត បានទទួលវាមុនគាត់ គាត់បានចំណាយពេលបីឆ្នាំនិងប្រាំមួយខែនៅក្នុងការចុះ មក—វាលខ្សាច់នៅអារ៉ាប់ មកយក—យកព្រះគម្ពីរហើយនឹងចុះទៅទីនោះដើម្បីប្រៀបធៀបបទពិសោធន៍នេះ ហើយមើលថាតើវាត្រូវតាមបទគម្ពីរឬទេ។

80 ឥឡូវ ចុះបើគាត់និយាយថា "មែនហើយខ្ញុំគិតថានោះគ្រាន់តែជាការបន្លុយបន្តិច" ហើយបានបន្ត? "ខ្ញុំនឹងដើរតាមបញ្ញារបស់ខ្ញុំ"?

81 ឥឡូវ គាត់ត្រូវតែជាប់គុកចំពោះអ្វី ដែលជាអ្នកទោស។ ដូច្នេះបន្ទាប់ពីប្រៀបធៀបវានិងមើលឃើញគ្មានអ្វីគួរឲ្យឆ្ងល់ដែលគាត់អាចសរសេរសៀវភៅហោព្រើរនៅក្នុងប្រភេទតែមួយ។ ឃើញទេ? បីឆ្នាំកន្លះចុះនៅទីនោះ ជាប់នៅក្នុងព្រះ បន្ទូល ហើយស្វែងរកថាព្រះដែលបានហៅគាត់ត្រឡប់មកវិញ និងបានផ្លាស់ប្តូរ គ្រប់បញ្ញារបស់គាត់ ផ្លាស់ប្តូរគ្រប់អ្វីដែលគាត់បានហ្វឹកហាត់ស្រាប់។ អស់ទាំងមហិច្ឆតារបស់គាត់ គឺបានលុបចោលចេញឆ្ងាយពីគាត់ ហើយគាត់បានក្លាយជាអ្នកទោស។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនោះធំធេង ហើយជា—ជាការបើក សម្តែងមួយដែលគាត់មិនអាចចេញឆ្ងាយពីវា។

82 នោះជាបទពិសោធន៍ពិតនៃអ្នកជឿពិតប្រាកដដែលបានជួបព្រះ។ អ្នក—អ្នកអាចចូលមកភ្ជាប់ជាមួយអ្វីមួយដែលជាការដ៏អស្ចារ្យ ដែលអ្នក...អ្នកនឹង ជាអ្នកជាប់ទោសពីអ្វីផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? អ្នក—អ្នកចាកឆ្ងាយពីអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីដាក់ឃុំខ្លួនឯងទៅការនេះ។

83 វាត្រូវបានសម្តែងនៅពេលមួយដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "នគរស្ថានសួគ៌គឺដូចជាបុរសម្នាក់ដែលទិញគុជខ្យង។ បន្ទាប់មកពេលគាត់បាន រកឃើញ គុជខ្យងដ៏អស្ចារ្យ គាត់បានលក់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ដើម្បីបាន គុជមួយនោះ។"

84 ហើយនោះជាផ្លូវនៅទីនេះ។ អ្នក—អ្នកមានទស្សនៈប្រាជ្ញាអ្នក—អ្នកមានបទ—បទ—បទពិសោធន៍ខាងទេវសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែនៅពេលវេលាមួយមកដល់គឺនៅពេលដែលអ្នក—អ្នក—អ្នកបានរកឃើញវត្ថុពិតអ្នក—អ្នកគ្រាន់តែលក់អ្វីគ្រប់យ៉ាងផ្សេងទៀត ហើយអ្នកភ្ជាប់ខ្លួនឯងនៅក្នុងការនេះ។

85 ប៉ុលបានដឹងថាវាគឺជាអ្វី។ គាត់—គាត់បានរកឃើញថាគាត់ត្រូវបានជាប់នឹមទៅនឹងអ្វីមួយ។ ដូចជាយើងបានដាក់—ដាក់—ដាក់សេះទៅក្នុងនឹមតែមួយ វា—ត្រូវអូសអ្វីមួយ។ ហើយប៉ុលបានដឹងបន្ទាប់ពីបទពិសោធន៍នេះ ហើយបីឆ្នាំកន្លះគាត់បានសរសេរបទពិសោធន៍ដែលគាត់មាន ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ គាត់បានដឹងថាព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសគាត់ ហើយបានទឹមគាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បទពិសោធន៍ដែលគាត់មានដើម្បីទាញដំណឹងល្អនៅក្នុងវត្តមាននៃសាសន៍ដទៃ។ ព្រះវិញ្ញាណខ្លួនឯងបានទឹមគាត់។

86 ហើយថ្ងៃនេះ ក្នុងនាមជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ យើងត្រូវបានទឹមទូក់ជាប់។ យើងមិនអាចទៅបានទេ។ យើងចូលជាប់ហើយ ទឹមជាមួយព្រះបន្ទូល។ មិនថាអ្វីដែលនរណាម្នាក់និយាយ អ្នកទឹមជាប់ជាមួយវា។ មានអ្វីមួយអំពីវា ដែលអ្នកមិនអាចចាកឆ្ងាយពីវា។ អ្នកត្រូវបានទឹមជាមួយវា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទឹមអ្នកទៅកាន់ព្រះបន្ទូល។ មិនថានរណាម្នាក់ និយាយអ្វី វាជាព្រះបន្ទូល។ នោះតែងតែត្រូវបានទូក់ជាប់ជាមួយវា ដាក់ជាប់នឹមជាមួយ។ ចំពោះព្រះបន្ទូលតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ គាត់ត្រូវបានទឹមជាប់ហើយ។

87 គាត់បានរៀននៅ—នៅខាងក្រោយនៃវាលខ្សាច់អារ៉ាប់នោះ។ នៅពេលដែល អ្វីទាំងអស់របស់គាត់ និងបទពិសោធន៍ មហិច្ឆតា ត្រូវបានដកហូតនូវរឿងទាំងនោះ។

88 ឥឡូវនេះ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងរកឃើញនៅថ្ងៃនេះ ថាយើងត្រូវបានដកហូតដំបូងគេ។ ហើយមនុស្សមិនចង់ដកហូតទេ។ បងប្រុសមេតូឌីសចង់ កាន់តាមការបង្រៀនរបស់មេតូឌីស។ អ៊ូហ៊ូ។ បងប្អូនពួកបាទីស្ទចង់កាន់ ការបង្រៀនពីបាទីស្ទរបស់គាត់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវតែដកហូតអ្វីគ្រប់យ៉ាង ហើយត្រូវកើតជាថ្មីម្តងទៀត។ ជាថ្មី។ ហើយចូរចេញពីទីនោះ ទៅឲ្យព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំ។ អ្នកមិនអាចនិយាយថា "មែនហើយឥឡូវនេះឪពុករបស់ខ្ញុំបាននិយាយ ថានៅពេលដែលគាត់ចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំគាត់បានចាប់ដៃជាមួយគ្រូគង្វាល។ គាត់ជាសមាជិកដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់។" អាចនឹងមិនអីទេសម្រាប់ការប្រណាំងរបស់ គាត់ប៉ុន្តែយើងគឺជាក្រុមមួយផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងត្រូវតែត្រលប់ ទៅសម័យព្រះគម្ពីរសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

89 ពួកសង្ឃក៏ត្រូវបានជាប់នឹមដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេពួកគេបានត្រលប់មកវិញ ទៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងមួយទៀត ពួកគេ—ពួកគេបរាជ័យក្នុងការដើរចេញពីនឹមចាស់ មករកនឹមថ្មី។

90 ហើយរឿងដដែលនេះយើងរកឃើញនៅថ្ងៃនេះ។ យើងបានចូលមកសម័យនិកាយដូចជាយើងបានបង្ហាញតាមរយៈយុគសម័យព្រះវិហារ ព្រះគម្ពីរជាដើម។ ប៉ុន្តែយើងមកដល់ឥឡូវនេះ គឺសម័យសេរីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅទ្រង់ចុះ មកហើយសំដែងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយបង្កើតអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ដែលបានសម្រេចសេចក្ដីសន្យាទាំងអស់ដែលទ្រង់បានសន្យា។ អូរខ្ញុំអើយ! នេះគឺជាពេលវេលា ដ៏អស្ចារ្យ!

91 ហើយគាត់បានដឹងមួយទៀត គាត់បានដឹងថាគាត់មិនអាចទៅកន្លែង។ ដែលត្រូវបានគេទឹមនិងការនេះ ថាគាត់នឹងមិន…ថាគាត់បានធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែគាត់—គាត់ចង់ទៅ។ គាត់ដឹងថាមហិច្ឆិតារបស់គាត់បានទាញគាត់ចូលក្នុងចំនោមបងប្អូនប្រុសស្រីដែលជាកន្លែងដែលគាត់ត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចូលមក តែគាត់ត្រូវបាន គេជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណឲ្យធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។ គាត់មិនមែនជាគាត់ ទៀតទេ។

92 ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះនិយាយថា "បងប្រុសសុល បងប្រុសប៉ុលយើងចង់ឲ្យអ្នក មកទីនេះដោយសារយើងមានព្រះវិហារធំបំផុត។ យើងមានក្រុមជំនុំច្រើនជាងគេទាំងអស់។ ដង្វាយរបស់អ្នកនឹងកើនឡើងជាដើម។"

93 ប៉ុន្តែត្រូវបានដាក់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ គាត់បានគិតថា "ខ្ញុំមានបងប្រុសម្នាក់ នៅទីនោះ។ ខ្ញុំចង់ទៅហើយជួយសង្គ្រោះបងប្រុសនេះ ហើយនាំគាត់ទៅឯ ព្រះអម្ចាស់។" ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបានដាក់គាត់ឲ្យទៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ គាត់គឺជា អ្នកទោស។ ត្រូវហើយ។

94 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ឲ្យយើងរាល់គ្នាធ្វើជាអ្នកទោសបែបនោះ ពីមហិច្ឆតារបស់យើងផ្ទាល់។ ហើយវិនិច្ឆ័យយើងផ្ទាល់និងរបៀបនៃការគិតរបស់យើងកាន់តែប្រសើរឡើង ដើម្បីក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំគិតថានោះគឺជាពាក្យដ៏អស្ចារ្យមួយថា "ខ្ញុំជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។"

95 ហើយចូរចាំថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? មិនថាគេគិតអ្វីទេ វាជាព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? បើអ្នកជាអ្នកទោសរបស់ព្រះបន្ទូលមែន និកាយមិនអាចធ្វើ

អោយអ្នកចាកចេញពីវាបាន។ វាជា—វាជាព្រះបន្ទូល។ អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នកជាអ្នកទោសប៉ុណ្ណឹងឯង។ អ្នកត្រូវតែប្រព្រឹត្តដូចដែលវាប្រព្រឹត្ត។

96 ឥឡូវនេះ គាត់មិនអាចទៅកន្លែងដែលគាត់ចង់បានទេ ព្រោះ (ហេតុអ្វី?) ព្រះវិញ្ញាណហាមគាត់។ អ្នកចាំទេ ជាច្រើនលើកដែលប៉ុលបានព្យាយាមទៅកន្លែងខ្លះដោយគិតថា "មានកន្លែងដែលខ្ញុំអាចមានកិច្ចប្រជុំដ៏អស្ចារ្យ" ប៉ុន្តែព្រះ វិញ្ញាណនឹងហាមគាត់។ ឥឡូវនេះ តើវាបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាប៉ុលជាអ្នកជាប់ ទោសហើយមែនទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"] អ្នកទោសរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះវិញ្ញាណ! អូ! ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ អ៊ូហ៊ូ។

97 គាត់ត្រូវបានចងភ្ជាប់ ដោយខ្សែសង្វាក់មួយ ដោយស្នាមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ទៅធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ។ គាត់ជាអ្នកទោស។ គាត់ស្ថិតនៅក្នុងអន្ទាក់មួយនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ គាត់បាននៅក្នុងនឹមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ គាត់អាចចាប់កំហុសដោយគ្មានអ្វីផ្សេង។ គាត់ត្រូវបានគេផ្សាភ្ជាប់ជាមួយនឹងទ្រង់។ ហើយកន្លែងដែលអ្នកនាំមុខទៅ នោះជាកន្លែងគាត់ត្រូវទៅដែរ។ មិនថាវាលស្មៅមានពណ៌បៃតងយ៉ាងណាទេនៅទីនេះឬផ្នែកនោះគាត់ត្រូវតែដើរតាមមេដឹកនាំនិងជាមួយនឹមនេះ។

98 អូយប់នេះ បើយើង ក្នុងរោងឧបោសថប្រាណហាំអាចក្លាយជាអ្នកទោសចំពោះភាពអត្មានិយមនិងមហិច្ឆតារបស់យើងផ្ទាល់ សូមយើងថ្វាយខ្លួនយើងទាំងស្រុងឲ្យបានទឹមជាមួយទ្រង់ មិនថាលោកិយដែលសេសសល់គិតអ្វី ឬលោកិយធ្វើអ្វី។ យើងត្រូវទឹមក្នុងនឹមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ យើងជាអ្នកទោស។ "ជើងរបស់ខ្ញុំជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទដូច្នេះវានឹងមិនផ្លាស់ទីឡើយ។ ភ្នែករបស់ខ្ញុំជាប់នឹមដល់ព្រះគ្រីស្ទរហូត ខ្ញុំឃើញសម័យទំនើបទាំងនេះនៅលើផ្លូវវាបែក្បាលខ្ញុំចេញ។ ចិត្ត—ចិត្តរបស់ខ្ញុំគឺ ជាប់នៅក្នុងក្តីស្រឡាញ់ទ្រង់ រហូតទាល់តែខ្ញុំមិនអាចស្រឡាញ់លោកិយនេះ ទៀតទេ។ ឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំគឺទឹមជាប់ទ្រង់ រហូតទាល់តែខ្ញុំមិនដឹងថាតើមហិច្ឆតារបស់ខ្ញុំជាអ្វី។ គ្រាន់តែ 'នៅកន្លែងណាក៏ដោយដែលទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងដើរតាមព្រះអម្ចាស់' ខ្ញុំនឹងក្លាយជា អ្នកទោស។" ឃើញទេ?

99 ប៉ុលជាអ្នកទោស ត្រឹមត្រូវណាស់។ គាត់មិនបានធ្វើអ្វីខុសទេ។ គាត់ត្រូវបានហ្វឹកហ្វឺនដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ម្តងទៀត ដើម្បីរង់ចាំព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវគាត់ត្រូវបានហ្វឹកហ្វឺនតាមវិធីមួយ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែព្រះបានហ្វឹកហាត់គាត់តាមវិធី

មួយផ្សេងទៀតឥឡូវនេះ។ គាត់ត្រូវបានហ្វឹកហាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ មិនថាគាត់មានមហិច្ឆតាអ្វីឡើយ។

100 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹង មានជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បង្ហាញអ្នកពីអ្វីមួយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវសូមយើងយកឧទាហរណ៍មួយ។

101 ថ្ងៃមួយ ប៉ុលនិងស៊ីឡាសបានចុះទៅតាមផ្លូវនៅក្នុងទីក្រុងមួយ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេកំពុងប្រជុំការរីកផុសផុល។ ហើយក្មេងស្រីតូចដែលមានអារក្សចូលគាត់ដើរតាមគាត់ពីក្រោយទាំងស្រែក។ ហើយគ្មានអ្វីដែលគួរឲ្យឆ្ងល់ទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលប៉ុលបានធ្វើគឺគាត់បានដឹងថាគាត់មានសិទ្ធិអំណាចជាសាវក ដែលអាចបន្ទោសវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីស្ត្រីនោះបាន។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? គាត់បានរង់ចាំពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃរហូតដល់រំពេចនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា "ដល់ពេលហើយ"។

102 គាត់និយាយថា "វិញ្ញាណអើយចូរចេញពីនាងទៅ"។ ឃើញទេគាត់ដឹងពីការរង់ចាំព្រះអម្ចាស់។

103 ហើយសព្វថ្ងៃនេះមានមនុស្សជាច្រើនដែលខិតជិតព្រះបន្ទូល។ ពួកគេចេញទៅដោយមានមហិច្ឆតាមួយ។ តើមានការរីកផុសផុលប៉ុន្មានដងបានចាកចេញទៅផ្ទះដោយសារតែរឿងនេះ ដោយសារតែគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អមិនរង់ចាំព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល អ្នកខ្លះនិយាយថា "មកទីនេះ" ហើយពួកគេ—ពួកគេទៅដោយសារ—តែសមាគមបានប្រាប់ថា "ទៅ"។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលផ្សេង។ ប៉ុន្តែមហិច្ឆតារបស់មនុស្សចង់ក្លាយជាបូជាចារ្យឬ—ឬអ្វីមួយផ្សេងទៀតឬអ្នកចាស់ទុំខ្លះឬគ្រូជាន់ខ្ពស់ខ្លះឬអ្វីមួយនឹងទាញគាត់ "អ្នកត្រូវតែទៅ។" តែគាត់ដឹង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "ចូរ*ទៅទីនេះ*"។ ឃើញទេ? គាត់បានទឹមជាប់ ទៅនឹងអង្គភាពរបស់គាត់។ គាត់ជាអ្នកទោសរបស់អង្គភាព។

104 ប៉ុន្តែបើសិនជាគាត់បានទឹមជាមួយព្រះគ្រីស្ទវិញ នោះគាត់បានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គាត់...?...ឃើញទេ? គាត់ ជាអ្នកជាប់ទោស។ កុំធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នាពីអ្វីដែលអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយ វាជា—វាជា—វាជាលង្ហិន ដែលឮខ្ទរហើយលាន់រំពង។ គាត់ស្តាប់តែសម្លេងរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ហើយគាត់ និយាយតែពេលទ្រង់បញ្ជា។ គាត់មិននិយាយអ្វីទាំងអស់។

105 មានអ្នកខ្លះនិយាយថា "អ៊ូ ហូ បងប្រុស ចន!" បងប្រុសរ៉ូប៊ើត ឬមនុស្សដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះនៅក្នុងទឹកដីរបស់យើង សព្វថ្ងៃនេះ ដូចជាថមមីហិកឬ—ឬ—ឬ អូរលេរ៉ូប៊ឺតឬ—ឬបងប្រុសថមមីអូសបន អ្នកអស្ចារ្យទាំងនោះជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អ។ បើសិនជាមានគេនិយាយថា "មកទីនេះថមមី។ អ្នកគឺជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យនៃ ព្រះ។" (អូ អូរ៉ល) "ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន—ពូម្នាក់ដេកនៅទីនេះ ហើយ—បានចង។ ហើយគាត់—គាត់ឈឺ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកឡើងមក។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកមានកំលាំងដើម្បីព្យាបាលគាត់។" ឃើញទេ?

ហើយប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងនិយាយទៅគាត់ថា "មិនមែនឥឡូវនេះទេ"។

106 ប៉ុន្តែ ចំពោះមិត្តភាពរបស់បុរសនោះ កាតព្វកិច្ចរបស់ទ្រង់ត្រូវធ្វើជាមួយគាត់។ បើទ្រង់មិនធ្វើដូច្នេះទេ នឹងក្លាយទៅជាសត្រូវរបស់ម្នាក់នោះ។ បុរសនោះនិយាយថា "មែនហើយគាត់បានទៅ*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*ព្យាបាលកូននោះឬក្មេងប្រុសនោះ។ ខ្ញុំដឹង គាត់បានធ្វើ។ ហើយខ្ញុំបានក្លាយជាមិត្តភក្តិរបស់គាត់រាប់ឆ្នាំមកហើយ ឃើញទេ ហើយគាត់មិនដែលមកកន្លែងរបស់ខ្ញុំទេ"។

107 ប៉ុន្តែបើគាត់ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនឲ្យទៅវិញ គាត់មិនទៅប្រសើរជាង បើគាត់បានទឹមនឹងព្រះ។ មិត្តរបស់គាត់ គាត់ស្រឡាញ់។ ប៉ុន្តែគាត់គួរតែបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការទៅទីនោះ ពីព្រោះវាមិនធ្វើអ្វីល្អទេ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ជាញឹកញាប់។

108 ប៉ុន្តែប៉ុលបានរង់ចាំឲ្យព្រះវិញ្ញាណប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ "រង់ចាំព្រះវិញ្ញាណ"។ បាននិយាយថា គាត់បានឈរមួយយប់អធិប្បាយ។ ហើយ គាត់បានដើរចេញពីទីនោះ។ គាត់បានឃើញបុរសពិការ។ រំពេចនោះព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលមកកាន់គាត់ថា "ខ្ញុំយល់..." ដោយរបៀបណា? តាមរបៀបដដែល ដែលគាត់យល់ពួកគេនឹងត្រូវបានបំផ្លាញនៅលើកោះមួយ។ ឃើញទេ? "ខ្ញុំយល់ឃើញថាអ្នកមានសេចក្តីជំនឿដើម្បីទទួលការព្យាបាល។ ចូរក្រោកឈរឡើង។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើឲ្យអ្នកជាសះស្បើយ។" ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ គាត់—គាត់ ...គាត់បានទឹម។ គាត់អាចធ្វើកម្មវិធីរីកផុសផុលនៅសប្តាហ៍នោះ ដោយគ្មានអ្វី កើតឡើង ប៉ុន្តែគាត់បានរង់ចាំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល។ ឃើញទេ? គាត់បានជាប់នឹមនឹងការអំពាវនាវនោះ។

109 ឥឡូវអ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកកំពុងចោលទោសអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយកាលពីថ្ងៃអាទិត្យថាអ្នកបានរង់ចាំអស់ហើយ។"

110 ប៉ុន្តែអ្នកចាំបានទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំនៅលើផ្លូវដោយបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនអ្នកត្រឡប់មកវិញក្នុងចំណោមអ្នកជម្ងឺនិង អ្នករងទុក្ខ។" ឃើញទេ? គឺស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រាកដណាស់។ ខ្ញុំមិនទៅទេទាល់តែទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំឲ្យធ្វើវា។ ខ្ញុំបានរង់ចាំ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**រហូត ទាល់តែខ្ញុំបានទទួលពី**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ ឥឡូវនេះវាខុសគ្នា។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះវាធ្វើឲ្យមានភាពខុសគ្នា។ បាទ។

111 គាត់បានរង់ចាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ គាត់ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដើម្បីធ្វើតាមតែការបញ្ជារបស់ព្រះ នោះគាត់ក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មិត្តអើយ បើយើងគ្រាន់តែអាចក្លាយជាអ្នកទោសនោះ!

112 ខ្ញុំដឹងថាវាក្តៅ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ដាក់ឈ្មោះពីរបីបន្ថែមទៀតប្រសិនបើអ្នកអាច។ ខ្ញុំមានប្រហែលប្រាំមួយឬប្រាំបីសរសេរចុះនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់យកឈ្មោះតែមួយឬពីរប៉ុណ្ណោះ។

113 ចូរយើងយកលក្ខណៈរបស់លោកម៉ូសេ។ គាត់បានកើតមកជាអ្នករំដោះ។ ហើយគាត់—គាត់បានដឹងថាគាត់បានកើតមកជាអ្នករំដោះ។

114 ប៉ុន្តែមុនពេលដែលខ្ញុំនិយាយអំពីលោកម៉ូសេ ខ្ញុំចង់លើកយកអត្ថបទនេះថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់តែងតែយកនរណាម្នាក់ ដែលនឹងបំរើទ្រង់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកទោសរបស់ទ្រង់។ មនុស្សម្នាក់នោះត្រូវតែលះបង់មហិច្ឆតាទាំងអស់ដែលគាត់មាន គឺជា—គឺជាអ្វីៗទាំងអស់ ជីវិតរបស់គាត់ ព្រលឹង រាងកាយ ឆន្ទៈមហិច្ឆតា និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងផ្សេងទៀត ហើយក្លាយជាអ្នកទោសពេញលេញមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាព្រះបន្ទូលដើម្បីបំរើព្រះ។

115 អ្នកប្រហែលជាត្រូវដើរផ្ទុយពីការជំនុំជំរះរបស់អ្នក។ ប្រហែលក្នុងអង្គភាពមួយ អ្នកប្រហែលជាគិតថាពួកគេអាចលើកអ្នកឡើងនិងផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវអ្វីដែលអស្ចារ្យដែលអ្នកអាចភ្លឺថ្លា។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នករកឃើញខ្លួនឯង? អ្នកនឹងឃើញថាអ្នកត្រូវចាញ់ ក្រោយមក រហូតទាល់តែព្រះអាចបានមនុស្សដែលចង់ក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ទ្រង់។

116 ព្រះកំពុងតែស្វែងរកអ្នកទោស។ គាត់តែងតែធ្វើវា។ អ្នកប្រហែលជាស្វែងរកវាតាមរយៈព្រះគម្ពីរ។ មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះគ្រីស្ទប្រឆាំងនឹងអ្វីទាំងអស់។ ដូច្នេះអ្នកមិនអាចភ្ជាប់ជាមួយអ្វីបានទេ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទ សូម្បីតែឪពុកម្តាយ និងបងប្អូនប្រុស ក៏ដូចជាបងប្អូនស្រី ប្តី ប្រពន្ធ គ្រប់គ្នា។ អ្នកត្រូវបានតភ្ជាប់តែជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់តែមួយគត់ នោះព្រះអាចប្រើ អ្នក។ បើមិនដល់ពេលនោះទេ អ្នកមិនអាចទេ។

117 ចេញទៅក្រៅពេលខ្លះ និយាយដើមពីមនុស្ស។ ឃើញទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមដើម្បីឲ្យអ្នកកាត់បន្ថយការនោះ។ អ្នកត្រូវតែមានកន្លែងចាប់ផ្តើមដូចជាជួនកាលអំពាវនាវឲ្យស្ត្រីស្នាបសក់និងពាក់អាវទាំងនេះនិងថែរក្សាវិជ្ជាជីវៈគ្រីស្ទានរបស់ពួកគេ។ និយាយថា "នោះហើយជារឿងតិចតួច"។ មែនហើយអ្នកត្រូវតែចាប់ផ្តើមនៅកន្លែងណាមួយ។ ដូច្នេះត្រូវចាប់ផ្តើមនៅទីនោះជាមួយ កខគ របស់អ្នក។ ឃើញទេ? និងកាត់បន្ថយការសម្លឹងទៅខាងលោកិយ អ្វីក៏ដោយ ហើយក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែរក្សា ការកាត់ បន្ថយអ្វីគ្រប់យ៉ាងរហូតដល់ទីបញ្ចប់បន្ទាត់ចុងក្រោយត្រូវបានកាត់បន្ថយ។ បន្ទាប់មកអ្នក—អ្នក...គឺជាអ្នកទោស។ អ្នកនឹងស្ថិតនៅក្នុងការក្តាប់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានទទួលអ្នកនៅក្នុងការក្តាប់របស់ទ្រង់។

118 ឥឡូវនេះលោកម៉ូសេបានដឹងថាគាត់បានកើតជាអ្នករំដោះ។ គាត់បានដឹងពីរឿងនោះ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេជាមួយនឹងមហិច្ឆតាដែល លោកម៉ូសេមាន។ ស្គាល់ម្តាយរបស់គាត់បានប្រាប់គាត់នៅទីនោះ នៅពេលដែល នាងជាម៉ែដោះរបស់គាត់។

119 គ្មានអីឆ្ងល់ នៅពេលដែលទារកតូចម៉ូសេកើតមកនោះ ម្តាយរបស់គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ម៉ូសេ នៅពេល...ឪពុករបស់អ្នក អាំរ៉ាម ហើយនិងខ្ញុំ បានអធិស្ឋានជានិច្ច។ យើងបានដឹងនិងមើលឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូល វាជាពេល នៃអ្នករំដោះត្រូវបញ្ជូនមក។ ហើយយើងបានអធិស្ឋានថា 'ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះយើងចង់ឃើញអ្នករំដោះនោះ។' នៅរាត្រីនោះ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់យើង នៅក្នុងនិមិត្ត មួយថាអ្នកនឹងកើតមកហើយអ្នកនឹងក្លាយជាអ្នករំដោះ។ យើងមិនភ័យខ្លាចបទ បញ្ជារបស់ស្តេច។ យើងមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលស្តេចបាននិយាយទេ។ បន្ទាប់មក

យើង ដឹងថាអ្នកបានកើតមកជាអ្នករំដោះ។ ឥឡូវនេះម៉ូសេយើងបានដឹងពីការនេះ យើងអាចនាំអ្នកឡើងទៅ។"

120 ឥឡូវសូមចងចាំ ពួកគេបានធ្លាក់ចុះនៅទីនោះ រយះពេលបួនរយឆ្នាំនៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ឃើញទេ?

121 "ហើយយើង—យើងចង់នាំអ្នកទៅ—ទៅរឿងត្រឹមត្រូវ ការអប់រំត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងយកអ្នកហើយដាក់អ្នកនៅក្នុងទូកតូចមួយ។ ហើយបណ្តែតអ្នកចេញទៅក្នុងទន្លេនីល។ ហើយចម្លែក ថាចរន្តទឹកបានយកទូក តូចដែលបានហូរចុះតាមខ្សែទឹកខ្វាត់ខ្វែងហើយនាំទៅត្រង់ជាច្រើនម៉ាយដ៏ឆ្ងាយនិងបានបត់ចូលទៅក្នុងវាំងរបស់ផារ៉ោន ជាកន្លែងដែល...កូនស្រីរបស់ផារ៉ោន គឺជាកន្លែងអាងងូតទឹករបស់នាង។ ហើយខ្ញុំដឹង—ខ្ញុំដឹងថានាងត្រូវការនារីម្នាក់ដើម្បីចិញ្ចឹមអ្នក។"

122 ហើយនៅសម័យនោះ ពិតណាស់ពួកគេមិនមានដបទាំងនេះដើម្បីចិញ្ចឹមទារកទេ ដូច្នេះនាងត្រូវតែមាន—មានម៉ែដោះ។ ដូច្នេះ...

123 "ហើយម៉ារាមខ្ញុំបានបញ្ជូននាងទៅ។ ហើយនាងឈរនៅទីនោះ ហើយនាងបាននិយាយថា 'ខ្ញុំស្គាល់កន្លែងដែលខ្ញុំអាចរកម៉ែដោះម្នាក់បាន' ហើយបានមករកខ្ញុំ។ ហើយម៉ូសេ ទ្វារទាំងអស់ត្រូវបានបិទ។ កូនជាទីស្រលាញ់អ្នកមានអាយុ ១៦ឆ្នាំ ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាកូនប្រុសរបស់ផារ៉ោន។ ហើយថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងក្លាយទៅជាអ្នករំដោះដែលនឹងនាំមនុស្សចេញពីទីនេះ" ។

124 មហិច្ឆតារបស់លោកម៉ូសេបានចាប់ផ្តើមកើនឡើង។ "ខ្ញុំនឹងសិក្សាអ្នកម្តាយអើយ។ ខ្ញុំនឹងសិក្សាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ? ខ្ញុំនឹងរៀនពីរបៀបធ្វើជាទាហានម្នាក់ ហើយខ្ញុំនឹងដឹងពីរបៀបយកមនុស្សទាំងនេះចេញពីទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យ ជាអ្នកត្រួតត្រាដូច្នេះខ្ញុំនឹងដឹង ពីរបៀបដែលត្រូវធ្វើ។ ហើយខ្ញុំនឹង—យកវាចេញ។ ខ្ញុំនឹងទទួលបាន Ph.D ឬ LL ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។"

125 ដូចជា "ឪពុកជីនីគី" បើអ្នកធ្លាប់បានអានសៀវភៅរបស់គាត់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ "គាត់នឹងរំដោះពួកប្រូតេស្តង់ទាំងអស់" អ្នកដឹងទេហើយគាត់បានក្លាយជាម្នាក់ដោយខ្លួនឯង។ ដូច្នេះលោកបូជាចារ្យដ៏អស្ចារ្យនេះ ច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ "ឪពុកជីនីគី" អ្នកគួរតែបានអានសៀវភៅរបស់គាត់ ។ ពួកគេហៅគាត់

ថា គេហៅគាត់ថា "ឪពុក"។ តែគាត់គ្រាន់តែជាបងប្រុសជីនីគីប៉ុណ្ណោះ វាជាអ្វី។ យើងមិនហៅនរណាម្នាក់ថា "ឪពុក" ទេ។ ដូច្នេះយើងរកឃើញថា—ថា យើង....គាត់នឹងអានព្រះគម្ពីរ ដូច្នេះគាត់គួរតែចេញពីទីនោះ ហើយបដិសេធមិនទទួល ស្គាល់ពួកប្រូតេស្តង់ ហើយធ្វើឲ្យវាទាំងអស់ជាកាតូលិក។ ហើយនៅពេលដែល គាត់បានទៅអានព្រះគម្ពីរ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើគាត់។ ហើយគាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានក្លាយជាម្នាក់ នៅក្នុងចំណោមពួកគេ។

126 ដូច្នេះសូមកត់សម្គាល់អញ្ចេះ គឺថាលោកម៉ូសេ បានទទួលការហ្វឹកហ្វឺនទាំងអស់។ ដោយសារតែគាត់—គាត់បានដឹង។ គាត់មានភាពវៃឆ្លាត មានការអប់រំខ្ពស់មានប្រាជ្ញា! រហូតដល់គ្មាននរណាម្នាក់ប្រៀបបាន គាត់ថែម ទាំងអាចបង្រៀនជនជាតិអេហ្ស៊ីបផងដែរ។ រហូតដល់គាត់អាចបង្រៀនចិត្តសាស្ត្រ របស់ពួកគេ។ គាត់អាចបង្រៀនឧត្តមសេនីយ៍—របស់ពួកគេនូវអ្វីដែលយោធាអាច។ គាត់ជាបុរសដ៏ អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយមនុស្សកោតខ្លាចម៉ូសេដោយសារតែភាព អស្ចារ្យរបស់គាត់។ អូដូចជាអាហារូបករណ៍! របស់ខ្ញុំ! គាត់គឺជាសង្ឃរាជប្រហែល ដូចជាប៉ុប។ គាត់ជាមិត្តដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយគាត់គឺជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់បានកើតមកដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ ហើយបានហ្វឹកហាត់ជាមួយមហិច្ឆតាដ៏ អស្ចារ្យដើម្បីធ្វើវាបាន។

127 ដូចជាថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំមិននិយាយទៅអ្នកទទួលការបណ្តុះបណ្តាល នៅសាលារៀនទាំងនេះទេ ខ្ញុំមិននិយាយអីចឹងទេ...ដូចជាពួកគេនៅទីនេះនៅភាគខាងលិចឥឡូវនេះពួកគេនឹងសាងសង់សាលាទេវសាស្ត្រមួយរយ-និង-ហាសិប លានដុល្លារ។សូមមើលពួកពេនទីកុសមួយរយ-និង-ហាសិប-លានដុល្លា។ សម្រាប់ខ្ញុំដែលគួរតែជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងបេសកកម្ម។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញ ទេ? ប៉ុន្តែអ្វីក៏ដោយ តើពួកគេធ្វើអ្វីនៅពេលពួកគេចេញពីទីនោះ? តើពួកគេគឺជាអ្វី? ជាក្រុមរីគី។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកនោះគឺជារបៀបដែលពួកគេចេញមក។ វាតែងតែមាន អ្នកដែលសល់ ហើយនោះជាបន្ទាត់ ដូចគ្នា។ ឃើញទេ?

128 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា នៅពេលដែលលោកម៉ូសក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលទាំងអស់របស់គាត់ ហើយសព្វថ្ងៃនេះជាមួយនឹងការហ្វឹកហ្វឺនទាំងអស់ អាចធ្វើជា

អ្នកត្រួតត្រាដ៏អស្ចារ្យ មានមហិច្ឆតាខ្ពស់ តើយើងនឹងធ្វើអ្វី? មហិច្ឆិតា របស់យើងគឺក្លាយដូចជាអ្វីដែលលោកម៉ូសេមាន។ ឃើញទេ?

129 ព្រះអម្ចាស់មុនពេលដែលទ្រង់អាចទទួលមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងព្រះហស្ដរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ត្រូវតែដកមហិច្ឆតារបស់គាត់ចេញ។ ទ្រង់ត្រូវដកគាត់ពីការហ្វឹកហ្វឺនទាំងអស់របស់គាត់។

130 គាត់បានចេញទៅក្រៅ ហើយគាត់បានរំដោះ។ គាត់បានសម្លាប់ជនជាតិអេ ស៊ីបម្នាក់។ ហើយគាត់ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើដូច្នោះ គាត់បានរកឃើញ ថាគាត់មានកំហុស។ គាត់មិនអាចធ្វើដូច្នោះបាន។ វាមិនមែនជាវិធីនោះទេ។ ហើយព្រះត្រូវនាំគាត់ចេញទៅវាលរហោស្ថានជាវាលខ្សាច់។

131 អ្នកសម្គាល់ឃើញទេ វាចម្លែកបន្ដិច ពីរបៀបដែលបងប្អូនទាំងនេះបាន ទទួលសារសម្រាប់ពួកគេ។ ទ្រង់បាននាំពួកគេទៅទីរហោស្ថាន។

132 ទ្រង់បាននាំប៉ុលទៅវាលរហោស្ថាន ដើម្បីហ្វឹកហាត់គាត់ ដើម្បីប្រាប់គាត់នូវអ្វី ទាំងអស់នេះដែលជាការបើកសម្ដែងដ៏អស្ចារ្យគឺចេញទៅវាលរហោស្ថាន។ "ចូរចេញទៅវាលរហោស្ថាន"។ ហើយគាត់ស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យគាត់បានសុចរិត។

133 ហើយសម័យលោកម៉ូសេ ទ្រង់បាននាំគាត់ចេញទៅវាលរហោស្ថាន។ រក្សាគាត់អស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ ហើយបានយកគាត់ចេញពីគ្រប់ទាំងទេវសាស្ត្ររបស់គាត់ មហិច្ឆតារបស់គាត់។ អូ! តើពេលណាហ្ន ដែលគាត់អាចមើល ទៅក្រោយហើយមើលឃើញគាត់បរាជ័យ។ ហើយយើងនៅយប់នេះ គួរតែធ្វើរឿងដូចគ្នានៅពេលដែលយើងមើលឃើញមហិច្ឆតារបស់យើង។

134 សូមមើលពីយុទ្ធនាការនៃការប្រោសឲ្យជាហើយមើលថាតើព្រះអម្ចាស់បានធ្វើអ្វីខ្លះពីរបីឆ្នាំកន្លងមកហើយដើម្បីចាប់ផ្ដើមប្រោសដល់អ្នកជម្ងឺជាដើម។

135 អ្នកគ្រប់គ្នា គ្រប់អង្គការ គឺពីព្រោះវាមិនបានចូលមកក្នុងអង្គការ ពួកគេត្រូវតែមានអ្នកព្យាបាល។ តើយើងបានធ្វើអ្វីខ្លះ? តោះមើលបន្ដិចសិន។ យើងបានធ្វើដូចគ្នានេះដែរដែលលោកម៉ូសេបានធ្វើ។ យើងបានចេញទៅ ហើយព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីធ្វើការអស្ចារ្យ។ "ខ្ញុំមានជំងឺមួយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានឈាមនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ" ហើយបង្កើតការអស្ចារ្យ។ ឃើញទេ? ហើយតើយើងបានទទួលអ្វី?

មនុស្សមួយចំនួននៅក្នុងការតឹងតែងដូច ដែលបានបែកបាក់ឡើងហើយក្លាយទៅជាអ្នកប្រមឹកធម្មតានិងទទួលបានគំនិតរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេបានប្តូរតាមផ្លូវត្រឡប់ទៅវិញបញ្ហាពីគោលបំណងរបស់ពួកពេនទីកុសត្រឡប់ទៅធ្វើឲ្យអង្គការនិងរឿងជាច្រើនទៀត។ ឃើញទេ?

136 តើយើងបានធ្វើអ្វីខ្លះ? សម្លាប់ជនជាតិអេហ្ស៊ីបម្នាក់។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ហើយយើងបានព្យាយាម។ យើងមានរបួស។ យើងបានសង។ យើងបាន ពលីទៅទាំងយប់ជាយូរក្នុងការអធិស្ឋានកិច្ចប្រជុំរហូតដល់យើងមិនមានសម្លេង។ ហើយ—ព្យាយាមបង្កើតអ្វីមួយ និងមានសង្ឃឹមឡើង និងប្រភេទទាំងអស់នេះ ហើយរកឃើញថាវាជាការបរាជ័យទាំងស្រុង។ យើងត្រូវការការវិលត្រឡប់ទៅវាល ខ្សាច់វិញ។ ត្រូវហើយ។ ហ្នឹងហើយ។ ការបង្ក្រាបនិងការតស៊ូ។ ហេតុអ្វីមិន បោះបង់ចោល? នោះហើយគឺជាអ្វីដែលអ្នកគួរតែធ្វើ ឃើញទេ ត្រឡប់ទៅវិញហើយបោះបង់។ ហេតុអ្វីយើងធ្វើអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើដូចគ្នា ដូចគ្នាដែលម៉ូសេបានធ្វើ។ វាមិនធ្វើឲ្យល្អទេ។ បន្ទាប់ពីរយៈពេលសែសិបឆ្នាំ គាត់បានជាប់ទោសដោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើយើងព្យាយាមធ្វើអ្វី?

137 នៅពេលដែលព្រះពរដ៏អស្ចារ្យចេញមក និងការបង្ហាញទាំងអស់រឿងដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះដែលព្រះបានប្រាប់យើងអំពី ថាយើងត្រូវតែបានកើតជាថ្មី និងរបៀប ដែលយើងត្រូវតែទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយរឿងទាំងអស់នេះ។

138 អ្នកមើល មនុស្ស ជំនួសឲ្យការនៅជាប់ព្រះបន្ទូល បានទឹមជាមួយវាតើពួកគេធ្វើអ្វី? ពួកគេបានចាប់ផ្តើមដោយទ្រឹស្តីនិកាយរបស់ពួកគេផ្ទាល់។ ដែលបានបរាជ័យរួចទៅហើយ ហើយព្យាយាមផលិតអ្វីមួយដើម្បីមើលទៅដូចជាសេចក្តីពិត។

139 ខ្ញុំស៊ូកាត់ផ្តាច់នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកមានប្រាជ្ញាគ្រប់គ្រាន់ដឹងអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាមើលទៅអ្វីដែលវាបានធ្វើ។ គិតអំពីវា។

140 តើយើងមានអ្វីនៅយប់នេះ? ប៉ុន្តែជា—ជា—ជាប្រជាជាតិមួយដែល ពេញ ទៅដោយការរៀបចំមនុស្សដែលបដិសេធមិនទទួលស្គាល់បទគម្ពីររបស់ព្រះ។ ដែលនឹងហៅថា—ថា—ថាជាជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលថា "វាគឺជា—ជាការយល់

ច្រទ្បំខាងផ្លូវចិត្ត"។ ជាបុគ្គលដែលបដិសេធមិនចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេមិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកនិយាយពីពូជសត្វពស់សូម្បីតែមួយម៉ាត់ ដែលមានសុវត្ថិភាពអស់កល្បជានិច្ច ជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបើក សម្តែងហើយបានបង្ហាញថាជាព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំបានធ្វើការជំទាស់ បន្ទាប់ពីការជំទាស់នោះបង្ហាញថាវាខុសសម្រាប់ខ្ញុំ។

141 តើពួកគេទទួលបានអ្វីខ្លះ? រឿងដូចគ្នាដែលលោកលូធឺមាន អ្នកនៅសល់របស់ពួកគេ បានសម្លាប់ពួកអេហ្ស៊ីប។ អ្វីដែលត្រូវ...តើវាជាអ្វី? ប្រហែលជាគាត់បានធ្វើឲ្យបុរសមួយចំនួនចាប់ផ្ដើម...ឈប់លួចគេ ឬប្រហែលជារស់នៅស្មោះត្រង់ចំពោះប្រពន្ធរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែតើអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើឲ្យគាត់ចេញពីនោះ? សមាជិកក្រុមជំនុំ។ "មកចុះ មកចូលរួមក្រុមរបស់យើង។" ឃើញទេ?

142 បុរសដែលស្លាប់នោះ គឺជារឿងដែលគាត់អាចចង្អុលម្រាមដៃរបស់គាត់ទៅភាពជោគជ័យ នៃសែសិបឆ្នាំនៃការបណ្តុះបណ្តាល បុរសអេហ្ស៊ីបផ្តេក នៅទីនោះរលួយនិងស្លាប់។

143 នោះហើយជារបៀបដែលវាគឺជាយប់នេះ។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងអាចចង្អុលទៅការរីកដុសដុលដែលបានឆ្លងកាត់ (ដែលគេហៅថា) គឺជាក្រុមនៃពួកជំនុំសមាជិកដែលមិនស្គាល់ព្រះច្រើនជាងពួកហ៊ាតចិនថុត នឹងដឹងអំពីរាត្រីអេហ្ស៊ីប។ ត្រូវហើយ។ នោះនឹងប្រាប់ពួកគេអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពួកគេនិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿការនោះទេ"។ និយាយថា "ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកនិយាយទេ ខ្ញុំមិនជឿវាទេ" ឃើញទេ? ឃើញទេ? នោះជារឿងដ៏អាក្រក់ដែលត្រូវចង្អុលបង្ហាញ សម្រាប់អស់ទាំងការបង្ក្រាបនិងការតស៊ូ ព្រមទាំងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើង ទទួលបាន។

144 ប្រហែលជាយើងអាចចង្អុលទៅសាលារៀនធំមួយ ប៉ុន្តែវាបានស្លាប់។ យើងអាចចង្អុលទៅអង្គភាពមួយប៉ុន្តែវាបានស្លាប់។ វាបានបង្ក្រាប។ វាដូចជារឿង ដំបូងដែលយើងដកចេញ។ "ដូចជាសត្វជ្រូកមួយដែលចូលទៅក្នុងជ្រាំរបស់វា ហើយ ឆ្កែវាស៊ីកម្អួតវា" នៅពេលយើងត្រលប់ទៅវិញ។ ជនជាតិអេហ្ស៊ីបដែលបានស្លាប់។

145 គ្មានការសង្ស័យទេប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះនិយាយថា "មែនហើយ ម៉ូសេតើអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ច្រើនសម្រាប់ប្រជាជននេះទេ? ពេលអ្នកត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើដូច្នេះ" ជាមនុស្សដែលស្គាល់ម៉ូសេ ហើយដឹងថាគាត់ត្រូវបានគេហៅឲ្យធ្វើដូច្នេះ។ "ហើយតើ...អ្នកបាត់បង់អារម្មណ៍សម្រាប់ប្រជាជននេះឬទេ?"

"អត់ទេ"។

146 "មែនហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិននៅខាងក្រៅ ធ្វើការ*នេះ*? ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនចេញមកទីនេះ សាកល្បងធ្វើមួយ*នេះ*? ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទៅជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត?"

147 ម៉ូសេនៅខាងក្រៅត្រូវបានដកហូតទាំងអស់រហូតដល់គាត់មានបទពិសោធន៍នៅគុម្ពព្រៃឆេះនេះ ដែលបានប្រកាសព្រះបន្ទូល។ "យើងជាព្រះរបស់ អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាកនិងយ៉ាកុប។ ហើយអញចាំពីការសន្យារបស់អញ។ ហើយអញបានចុះមកដើម្បីរំដោះពួកគេ។ អញនឹងបញ្ជូនឯងឲ្យធ្វើវា។" នោះដល់ពេលហើយ។

148 គាត់បានមើលឃើញព្រះបន្ទូល មិនមែនមហិច្ឆតារបស់មនុស្ស ឬសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ប្រជាជនទេ។ បន្ទាប់មកតើគាត់បានក្លាយជាអ្វី? គាត់មិនចង់ប្រឈមមុខនឹងជនជាតិអេហ្ស៊ីបទៀតទេ។ គាត់មិនចង់ប្រឈមមុខនឹងរឿងនេះទៀតទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានក្លាយជាអ្នកទោស។ អាម៉ែន។ សែសិបឆ្នាំនៃការរត់ ការធ្លាក់ចុះប៉ុន្តែបន្ទាប់មកគាត់បានក្លាយជាអ្នកទោសនៅក្នុងព្រៃដែលកំពុងឆេះ ម៉ូសេដ៏មានអំណាចដោយអស់ពីបញ្ញារបស់គាត់។ គម្ពីរចែងថាម៉ូសេជាបុរសខ្លាំង ពូកែនៅក្នុងពាក្យសម្តីឬនៅក្នុងទង្វើនៅក្នុងសម័យអេហ្ស៊ីប។

149 ប៉ុន្តែមើលអ្វីដែលអ្នកខាងទេវសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យបានធ្វើនៅក្នុងវត្តមានរបស់គុម្ពបន្លាដែលឆេះនោះ។ គាត់គ្រាន់តែសារភាពភាពទន់ខ្សោយរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលដែលគាត់បានមើលឃើញគោលបំណងពិតរបស់ព្រះ គាត់បានសារភាពថាគាត់មិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានទទួលការបង្ហឹកផ្នែកទេវសាស្ត្រ ទាំងអស់ដែលពួកគេអាចឲ្យគាត់បានទទួលការបង្ហាត់បង្រៀននៅក្នុងសាលារៀនល្អបំផុតរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែតើគាត់បានធ្វើអ្វីនៅពេលគាត់...ឃើញបង្គោលភ្លើងដែល ព្យួរនៅគុម្ពព្រៃនោះ? បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីនិយាយទៅកាន់ទ្រង់បានទេ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើខ្ញុំជាអ្នកណា ដែលខ្ញុំគួរតែក្លាយជា?" ឃើញទេ?

150 "ចូរដោះស្បែកជើងចេញទៅម៉ូសេ។ អញចង់និយាយទៅកាន់ឯង។ ដកខ្លួនចេញចុះសូម្បីតែស្បែកជើងរបស់ឯង។ អ្នក—អ្នកកំពុងស្ថិតនៅលើដីម្តងទៀត។ អញចង់និយាយជាមួយឯង។"

151 មិនអាចសូម្បីតែនិយាយ។ នៅទីបំផុត អ្នកទោសដែលបានជ្រើសរើសហោរាដែលបានជ្រើសរើស ដូចជាប៉ុលដែរដែលបានជ្រើសរើស។ ម៉ូសេត្រូវបាន

ជ្រើសរើសជាអ្នករំដោះ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅទីបំផុត ព្រះបានជ្រើសរើសអ្នកជាប់ទោសរបស់ទ្រង់ជាអ្នកជាប់គុកដល់ទ្រង់។ អូ ហាលេលូយ៉ា! គាត់អាចផ្លាស់ ប្តូបានតាមតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានផ្លាស់ប្តូរគាត់។ "តើខ្ញុំត្រូវនិយាយថាអ្នកណាជាអ្នកបញ្ជូនខ្ញុំ?"

"អញ។"

"តើខ្ញុំនឹងធ្វើដូចម្តេច?"

"អញនឹងនៅជាមួយឯង"។

152 "មែនហើយព្រះអម្ចាស់អើយដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលមែន។ ខ្ញុំនៅទីនេះ។" អូខ្ញុំអើយ! នោះគាត់គឺជាអ្នកទោស។

153 គាត់ប្រឆាំងនឹងការគិតដ៏ប្រសើររបស់គាត់។ ឥឡូវនេះគាត់ត្រូវបានហ្វឹកហាត់ដើម្បីបញ្ជាកងទ័ព។ "លើកដាវឡើង! តទល់!" ហ្វឹកហាត់ដើម្បីទៅ "រទេះចំបាំងតាមលំដាប់ លំពែងទាំងអស់បោះទៅមុខ! ប្រុងប្រៀប!" នោះហើយជារបៀបដែលគាត់នឹងទៅ។ ហើយនោះគឺជាការហ្វឹកហ្វឺនរបស់គាត់។

ប៉ុន្តែគាត់និយាយថា "តើខ្ញុំនឹងប្រើអ្វី?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើអ្វីដែលអ្នកមាននៅក្នុងដៃរបស់អ្នក?"

154 "ឈើមួយ។" ព្រះធ្វើរឿងគួរឲ្យអស់សំណើចណាស់ពេលខ្លះ សម្រាប់គំនិតរបស់មនុស្ស។ ឃើញទេ? យកឈើនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ព្យួរចុះក្រោម។ អាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ។ ភរិយារបស់គាត់នៅលើសត្វលា។ កូននៅលើត្រគាករបស់នាង។ បន្តិចនោះ ដៃរញីរញ័រយោលយោគចុះឡើងកាន់ឈើមួយ។ ក្បាលរបស់ គាត់បានងក់ឡើង ដ្បិតគាត់មាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ ហេតុអ្វី? ទីបំផុតគាត់បានបោះយុថ្កា។

155 គាត់គឺជាអ្នកទោស។ "ខ្ញុំនឹងផ្លាស់ទីនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលផ្លាស់ទីខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែនិយាយកន្លែងដែលព្រះបន្ទូលនិយាយ។"

"តើអ្នកនឹងទៅទីណា?"

156 "ខ្ញុំមានមហាបេសកកម្មមួយ គឺឈរនៅចំពោះព្រះចៅផារ៉ោនហើយបង្ហាញដល់ទ្រង់ ឈើនេះដែលព្រះបានចាត់ខ្ញុំទៅ"។ អាម៉ែន។

"តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីនោះ?"

"ទ្រង់នឹងផ្តល់នូវកិច្ចការបន្ទាប់ ក្រោយពីខ្ញុំធ្វើការនេះ"។

157 អ្នកនៅទីនោះ។ អ្នកមានតែរឿងមួយដើម្បីធ្វើជំហានដំបូងយប់នេះ ចុះចាញ់ ក្លាយជាអ្នកទោស។ កុំគិតពីខ្លួនឯងឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ក្លាយជាអ្នកជាប់ទោស។

158 ម៉ូសេបានក្លាយជាអ្នកទោសម្នាក់ គាត់បានសារភាពថាគាត់មិនអាចសូម្បីតែនិយាយ។ ជាចុងក្រោយ នៅពេលដែលព្រះបានទទួលគាត់នៅក្នុងព្រះហស្ត ដែលជាកន្លែងដែលគាត់អាចផ្លាស់ទីតែជាកន្លែងដែលព្រះរុញគាត់។ ដែលជា កន្លែងដែល ទ្រង់បានប្រាប់ព្រះបន្ទូល។ គាត់បានដឹងថាវាគឺជាព្រះបន្ទូល។ បន្ទាប់មកគាត់បានដាក់ខ្លួនគាត់ទៅព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅទី នោះព្រះទាញយកលោកម៉ូសេទៅតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះ។

159 នោះគឺជារឿងដដែលដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះប៉ុល។ ត្រូវហើយ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។" ទ្រង់បានទឹមប៉ុល។ តូចទាប ច្រមុះកំពិត ជាពួកយូដា អូជាបណ្ឌិត Ph.D និងជាLL.D បានសរសេរទាំងអស់អំពីគាត់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "អញនឹងបង្ហាញដល់គាត់ពីអ្វីដែលគាត់នឹងរងទុក្ខសម្រាប់ ប្រយោជន៍របស់ព្រះ។" ឃើញទេ? ហើយគាត់...

160 ហើយបន្ទាប់មកប៉ុលអង្គុយនៅទីនោះ ហើយឃើញព្រះបន្ទូល ហើយឃើញការនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់មកគាត់បានលើកដៃរបស់គាត់ឡើងនិងបានទឹមជាប់ជាមួយទ្រង់។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានចាប់យកគាត់ទៅព្រះបន្ទូល។ "គាត់នឹងយកព្រះនាមទ្រង់ទៅប្រាប់ដល់ពួកសាសន៍ដទៃ។" គាត់បានទៅដូច្នេះ។

161 "ម៉ូសេ អញគឺជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ឯង។ អញជាព្រះរបស់អប្រាហាំអ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។ អញបាននឹកចាំសេចក្តីសន្យាជាមួយពួកគេ ហើយវេលានៃសេចក្តី សន្យានោះគឺជិតដល់ហើយ។ ហើយអញបានឃើញទុក្ខវេទនារបស់រាស្ត្រអញ។ អញបាននឹកចាំការសន្យានោះ។ ហើយអញបានចុះមកដើម្បីទឹមឯង។ អ្នកយល់ ពីអ្វីព្រះបន្ទូលបាននិយាយទេ។ អញបានទឹមឯងឲ្យចុះទៅទីនោះ ទាញអ្នកដោយអំណាច ចុះទៅទីនោះហើយជួយរំដោះរាស្ត្រអញ។ ហើយយកដំបងនៅដៃរបស់ ឯងទៅជាសាក្សីព្រោះឯងនឹងឃើញការអស្ចារ្យដោយសារវា" ដាវីឌជាមួយនិងខ្សែដង្ហក់។ ឃើញទេ?

162 ទឹមខ្លួនឯងហើយគាត់ក៏បានចុះទៅ។ ទីបំផុតព្រះអង្គមានមនុស្សម្នាក់ដែលចុះចូលជាមួយទ្រង់ ទឹមជាមួយទ្រង់ ហើយមិនអាចផ្លាស់ទីបានលើកតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានជំរុញគាត់។ បើសិនជាមនុស្សនឹងធ្វើបែបនេះនៅថ្ងៃនេះ! បន្ទាប់មកគាត់គឺជាអ្នកជាប់ទោសរបស់ទ្រង់ ជាអ្នកជាប់ទោសនៃសេចក្តីស្រលាញ់ ដែលត្រូវបានជាប់នឹមសេចក្តីស្រឡាញ់ ជាមួយ—នឹងព្រះដូចប៉ុលត្រូវបានទឹមឡើង ក្នុងចំណង នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ។

163 ដូចជាប៉ុល ពួកគេទាំងពីរនាក់បានហ្វឹកហ្វឺនតាមរបៀបដូចគ្នា។ ម៉ូសេបានហ្វឹកហ្វឺនអ្នកដឹងទេ ដើម្បីរំដោះពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដោយអំណាចយោធា។ ប៉ុលបានហ្វឹកហ្វឺនដើម្បីរំដោះពួកគេចេញពីដៃរបស់ពួករ៉ូម ហើយផ្តល់សេរីភាពដោយកម្លាំងខាងសាសនាដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ នៅក្នុងពិភពលោកសម័យនោះ។ នៅក្រោមសាលារៀនដ៏អស្ចារ្យនៃការបណ្តុះបណ្តាលរបស់កាម៉ាលាល។

164 ហើយពួកគេទាំងពីរបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីរហោស្ថាន។ ត្រឡប់មកវិញជាមនុស្សខុសពីមុន។ ពួកគេទាំងពីរនាក់បានឃើញបង្គោលភ្លើង។ ហើយពួកគេទាំងពីរនាក់ជាហោរា។ ត្រូវហើយ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"។] ពួកគេទាំងពីរជាហោរា។ ហើយពួកគេទាំងពីរនាក់បានឮសម្លេងចេញពីបង្គោលភ្លើងពិតប្រាកដណាស់ ជាអ្នករំដោះដែលបានមក។ ពួកគេនៅទីនោះ។ បានទៅវាលខ្សាច់មួយ។ ចាកចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគេហើយទៅវាលខ្សាច់ដើម្បីស្វែងរក។ ចាកចេញពីប្រជាជនរបស់ពួកគេ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បី ស្វែងរកព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ?

165 ពួកគេត្រូវបានហ្វឹកហាត់ក្នុងរបៀបតែមួយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរពួកគេតាមរបៀបផ្សេងទៀត។ ហើយពួកគេត្រូវតែក្លាយទៅជាអ្នកទោសពេញលេញ ដើម្បីមិនធ្វើសកម្មភាពតាមរបៀបដែលពួកគេចង់ធ្វើ ប៉ុន្តែដើរតួតាមរបៀបដែលព្រះ ចង់ឲ្យពួកគេធ្វើ។ ទ្រង់ដូចជាពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។

166 តើយើងអាចមានពេលដប់នាទីទៀតដើម្បីបន្តបានទេ? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "អាម៉ែន"—Ed។]

167 ខ្ញុំនឹងប្រញាប់ចូលតួអង្គផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំឃើញមួយនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺយ៉ូសែប។ គាត់គឺជាកូនប្រុសដែលបានរើសតាំង។ គាត់ល្អឥតខ្ចោះតាមរបៀបព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់បានកើតជាហោរា។ គាត់ក៏ជាហោរាផងដែរ។

ឃើញទេ? ហើយឥឡូវនេះគាត់អាចមើលឃើញនិមិត្ត។ ហើយនៅពេលដែល គាត់ ជាក្មេងប្រុសតូចនៅឡើយ គាត់បានឃើញនិមិត្ត ឃើញខ្លួនឯងអង្គុយលើ បល្ល័ង្ក ហើយបងប្អូនរបស់គាត់ក្រាបសំពះគាត់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែសូមមើល។ គាត់ បាន ក្លាយជា...គាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់ជាបុរសដ៏អស្ចារ្យ។ ឃើញទេ? ពួកគេ ទាំងអស់...

168 ប៉ុន្តែអ្វីដែលព្រះបានធ្វើ? ទ្រង់បានធ្វើដូចគ្នាដែរសម្រាប់អ្នកដែលនៅសល់។ ពីព្រោះម៉ូសេជាអ្នករំដោះ ប៉ុលគឺជាអ្នករំដោះ ហើយឥឡូវនេះយ៉ូសែបជាអ្នក រំដោះ។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ពីការអត់ឃ្លាន។

169 តើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើអ្វីដល់គាត់? ដាក់គាត់នៅក្នុងពន្ធនាគារ ដាក់គាត់ត្រង់ ទៅពន្ធនាគារ។ ហ្នឹងហើយ។ សូមចាំថាគាត់ត្រូវបានលក់ដោយបងប្អូនប្រុសរបស់ គាត់ទៅអេហ្ស៊ីប។ ហើយពួកគេបានលក់គាត់ទៅប៉ូទីផារ។ ហើយប៉ូទីផារក៏ឲ្យ សេរីភាពបន្តិចទៅគាត់ ហើយរឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ គឺត្រូវបានគេយកចេញពីគាត់។ ហើយនៅទីនោះគាត់អង្គុយនៅក្នុងគុកហើយស្រែកយំ ទួញសោក។ ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានដកវាចេញ។

170 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ប៉ុន្តែគ្រប់ពេលនៅក្នុងពន្ធនាគារខ្ញុំជឿថា គាត់ អាចឃើញនិមិត្តថាគាត់នឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្ក ហើយបងប្អូនប្រុសរបស់គាត់បាន លុតជង្គង់ដោយព្រោះគាត់ដឹងថាអំណោយរបស់គាត់មកពីព្រះ។ ហើយគាត់ដឹង ថាវាត្រូវតែកើតឡើង។

171 បើសិនជាយើងអាចរក្សាការនោះនៅក្នុងគំនិតរបស់យើង ហើយបើយោងតាម ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ថានៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះទ្រង់នឹងមានព្រះវិហារមួយ ទ្រង់នឹង មានមនុស្ស។ ហើយរឿងទាំងនេះដែលទ្រង់បានសន្យាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ទ្រង់បាន មាន បន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលវេលានោះ។ យើង នៅទី នោះ។ ទ្រង់គ្រាន់តែព្យាយាមដើម្បីឲ្យយើងក្លាយទៅជាអ្នកទោសពិតប្រាកដ ឥឡូវនេះនៅឲ្យជាប់ជាមួយទ្រង់។

172 អ្នកបានឮបទចម្រៀងចាស់ដែលអ្នកច្រៀងថា "ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានបិទ ជាប់ជាមួយព្រះឬទេ"? ខ្ញុំចង់នៅជាប់នឹងព្រះ។ ឥឡូវនេះវាជាកន្លែងដែលខ្ញុំបាន គិត។ ត្រូវបានបិទជាប់ជាមួយនឹងព្រះគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ ហើយអ្នកគ្រាន់តែធ្វើ

ចលនានៅពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថាឲ្យធ្វើ។ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើដូចដែល ព្រះបានមានបន្ទូល សូមមើលបន្ទាប់មកអ្នកបិទជាប់នៅក្នុងព្រះ។

173 ឥឡូវសូមចងចាំ គាត់កំពុងតែគិត។ គាត់ក៏បានក្លាយជាការបរាជ័យទាំងស្រុងចំពោះខ្លួនឯង។ ទាំងអស់ដែលគាត់បានដឹង ទាំងអស់ដែលគាត់បានយល់ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងគាត់បានក្លាយជាការបរាជ័យទាំងស្រុង។ វាមិនដំណើរការទេ។ គាត់ត្រូវបានដាក់នៅក្រោមស្ថានភាពមួយទៅកន្លែងណាដែលគ្មាននរណាម្នាក់ស្តាប់គាត់ទេ។ គាត់ជាអ្នកទោស។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលអ្នកមិនជឿនឹងមិនជឿ។ អ្នកដឹងពីអ្វី ដែលខ្ញុំចង់និយាយឬទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—Ed។] ព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់គឺមិន មានឥទ្ធិពល។ ប្រជាជនបានងាកក្បាលចេញ។ ពួកគេនឹងមិនយកចិត្តទុកដាក់ ដល់គាត់នៅក្នុងគុកទេ។ តើកិច្ចបំរើរបស់គាត់នឹងមានប្រយោជន៍អ្វី? គាត់អាច ឈរនៅមាត់ទ្វារពន្ធនាគារ ហើយអធិប្បាយទៅកាន់ពួកគេ។ ពួកគេដើរចុះឡើង តាមផ្លូវ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់ក្លាយជាអ្នកទោស។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានរក្សា គាត់ជាអ្នកទោស រហូតទាល់តែកង់បានវិលទៅខាងស្តាំ។ បាននិយាយថា "នេះគឺជាមនុស្សរបស់ខ្ញុំ។" សិរីល្អ! បរាជ័យទាំងស្រុង!

174 នៅទីបំផុតព្រះបានមកឯគាត់នៅក្នុងគុករបស់គាត់។ ដូចជាប៉ុល ក៏ដូចជាអ្នកដទៃទៀតដែរ ទ្រង់លេចមកឯពួកគេ។ ហើយទ្រង់បានប្រើអំណោយទានដែលទ្រង់បានប្រទានដល់គាត់។ ដើម្បីទាញគាត់ចេញពីទីនោះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់បាននាំគាត់ចេញពីគុករបស់គាត់។ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? ភ្លាមៗនោះពេលទ្រង់បាននាំគាត់ចេញពីគុក ព្រះមហាក្សត្ររបស់គាត់បានប្រទានអំណាចឲ្យគាត់នៅជំនិតទ្រង់។ គាត់ត្រូវបានគេនាំមកពីពន្ធនាគារនិងបានផ្តល់អំណាច។ រហូតដល់អ្វីដែលគាត់បាននិយាយត្រូវតែកើតឡើង។ អាម៉ែន។

175 នៅក្នុងពន្ធនាគាររបស់គាត់ គាត់តែងតែចងចាំថាគាត់បានកើតមកដើម្បីគោលបំណង។ គាត់នឹងអង្គុយក្បែរស្តេច។ អ្នកទាំងអស់ក្នុងពួកគេនឹងត្រូវឱនក្រាបចំពោះគាត់។ និមិត្តរបស់គាត់បានប្រាប់គាត់ដូច្នេះ។ អាម៉ែន។ ប៉ុន្តែមុនពេលនិមិត្តរបស់គាត់អាចត្រូវបានបំពេញទាំងស្រុង គាត់ត្រូវតែក្លាយជាអ្នកទោស។ អាម៉ែន។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រង។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ចេញពីផ្ទះគុករបស់គាត់ ហើយក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ដែលគាត់អាចនិយាយបានតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះបានដាក់នៅក្នុងមាត់របស់គាត់ដើម្បីនិយាយបន្ទាប់មកព្រះបានធ្វើការតាមរយៈគាត់។

176 កត់សម្គាល់ថា លោកម៉ូសេមានអំណាច ដើម្បីចងពួកចៅហ្វាយរបស់ផារ៉ោន តាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ "បើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា 'ចូររំកិលទៅ។'" គាត់មានអំណាចដើម្បីចងពួកចៅហ្វាយរបស់ស្តេចផារ៉ោន។ មិនថាពួកគេជាគ្រូជំនួយឬក៏អ្នកដឹកនាំឬថា—តើពួកគេជាអ្នកតំណាងរដ្ឋឬក៏ពួក គេជានរណាទេ។ គាត់និយាយថា "ខ្ញុំចងអ្នក" ហើយពួកគេត្រូវបានចង។ នោះហើយ។ គាត់អាចធ្វើបាន វានៅតាមពាក្យរបស់គាត់ផ្ទាល់តាមការសប្បាយរបស់គាត់។ អាម៉ែន។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!

អូខ្ញុំអាចមានប្រហែលជាបីនាទីទៀត ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវរក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំ។

177 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា គាត់—គាត់បានក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសដល់ព្រះពីអ្នកជាប់ទោសរបស់លោកិយ។ ពី...ប៉ុលវិធីដូចគ្នា។ ហើយម៉ូសេដូចគ្នា ពីអ្នកទោសនៃគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ចេញមក គាត់មានអំណាចរបស់ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែល គាត់ក្លាយជាប៉ុល...នៅពេលដែលគំនិតចាស់ នៃម៉ូសេ គាត់បានចុះចាញ់ហើយ បានដកវាចេញ ហើយគាត់បានក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ។ អាចផ្លាស់ទីគ្រប់ទីកន្លែង...

"អ្នកនិយាយថា 'ព្រះគ្រិស្ត'"។

178 "គាត់គោរពព្រះគ្រីស្តធំជាងទ្រព្យសម្បត្តិ របស់អេហ្ស៊ីប។" ដូច្នេះគាត់គឺជាអ្នកទោសរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចជាលោកប៉ុលដែរ។

179 ចូរចាំថាពួកគេទាំងបីនាក់គឺជាហោរា។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេត្រូវបានដកហូតគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដើម្បីក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសដល់ព្រះតាមព្រះទ័យនិងផ្លូវរបស់ព្រះ។

180 បន្ទាប់មកយើងចងចាំ ឥឡូវនេះ ថាគាត់មានអំណាចចងភ្ជាប់ដោយពាក្យខ្លួនឯង។ គាត់មានអំណាចដើម្បីរំដោះនៅក្នុងពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ គាត់អាចនិយាយថា "ខ្ញុំរំដោះឯងនៅក្នុងព្រះនាមនៃស្តេចរបស់ខ្ញុំ" អាម៉ែន។ ផារ៉ោន បានយកយ៉ូសែបធ្វើជាកូនប្រុសរបស់គាត់។

181 ព្រះគ្រីស្ទបានយកអ្នកទោសនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ធ្វើជាកូនប្រុសរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេនូវអំណាចដែលជាអ្វីដែលទ្រង់មាន។ យ៉ូហាន ១៤:១២ "អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ" ឃើញទេ "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើគាត់ក៏នឹងធ្វើដែរ។ ហើយលើសជាងនេះផង" ឥឡូវនេះ អ្នកជាប់ទោសនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រះមហាក្សត្ររបស់គាត់គឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រាកដថាបើអ្នករាល់គ្នាបញ្ជាឲ្យភ្នំនេះ 'ចូររើចេញ' ហើយមិនសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តរបស់ អ្នកប៉ុន្តែជឿថាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនឹងកើតមាន នោះនឹងកើតឡើងមែន។ បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងពាក្យខ្ញុំ ហើយពាក្យខ្ញុំនៅជាប់អ្នករាល់គ្នា។ បើសិនជាអ្នក ជាប់នឹងខ្ញុំ" ពីព្រោះទ្រង់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា។ "កាលដើមដំបូងមាន ព្រះបន្ទូលហើយព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ។ ព្រះបន្ទូលត្រូវបានត្រឡប់ជាសាច់ ឈាមហើយបានរស់នៅក្នុងចំណោមយើង។ ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត! បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ" មិនមែននៅ*ទីនេះ*ឬនៅ*ទីនោះ*។ "ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកចុះ។ នោះអ្វីដែលអ្នក នឹងសូម នោះនឹងបានសម្រេចឲ្យជាក់ជាមិនខាន។" ទ្រង់មានអំណាច។

182 កត់សម្គាល់ មុនពេលដែលគាត់ចេញមក គាត់ត្រូវបាននាំចេញហើយកោរចេញ។ មានរឿងពីរបីត្រូវបានកោរចោលមុនពេលគាត់អាចជួបស្តេចរបស់គាត់។ ឃើញទេ?

183 អូ ពេលខ្លះព្រះទ្រង់នាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចេញបែបដូច្នោះ ហើយកោរចោលរឿងមួយចំនួននៃឆន្ទៈផ្ទាល់ខ្លួនពួកគេចេញ បង្ហាញពួកគេថាពួកគេមិនអាចធ្វើអ្វីតាមចិត្តពួកគេចង់ធ្វើបានទេ។ អ្នកយល់អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយទេ។ ពួកគេមិនមែន—មិនមែននៅក្នុងសេរីភាពក្នុងការធ្វើអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើនោះទេ។ មុនពេលពួកគេអាចចូលមកអំណាចពេញលេញនិងជាទាសករ-សេចក្តីស្រលាញ់របស់ព្រះ គ្រីស្ទ ពួកគេត្រូវកោរចោលហើយបន្ទាប់មកបង្ហាញខ្លួន។ ពេលខ្លះទ្រង់បាននាំ ពួកគេទៅឯវាលខ្សាច់ដើម្បីធ្វើបែបនោះកោរឲ្យពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកនាំ ពួកគេចេញ ចាក់ប្រេងតាំងឲ្យបំពេញគោលបំណងដែលទ្រង់បានតែងតាំងឲ្យពួកគេធ្វើ។ តើយល់ខ្ញុំន័យអ្វីទេ?

បងប្អូនអើយ យើងកំពុងនៅគ្រាចុងក្រោយហើយ។

184 ចូរចាំថារាល់ពេលផ្សេងទៀតទាំងអស់អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់តែងតែយកមនុស្សម្នាក់ទៅធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ ចូរលះបង់ចោលជំរករបស់ខ្លួនទៅ។ គាត់ត្រូវតែលះបង់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានដឹង បំភ្លេចទាំងអស់នៃការបណ្ដុះបណ្ដាលរបស់គាត់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីដឹងពីព្រះទ័យរបស់ព្រះហើយធ្វើតាមព្រះ។

185 គាត់មិនអាចដើរតាមអ្វីដែលមនុស្សត្រូវធ្វើហើយព្រះដូចគ្នា ក្នុងពេលវេលាតែមួយ។ វាជាការផ្ទុយពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកមិនអាចទៅខាងកើតនិងខាងលិចបានទេក្នុងពេលដំណាលគ្នា។ អ្នកមិនអាចទៅខាងស្ដាំនិងខាងឆ្វេងបានទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើបានល្អនិងខុសក្នុងពេលតែមួយ។ អ្នកមិនអាចធ្វើតាមមនុស្សនិងព្រះក្នុងពេលតែមួយ។ អត់ទេ។ អ្នកដើរតាមព្រះជាម្ចាស់ឬក៏ដើរតាមមនុស្ស។

186 ឥឡូវនេះបើសិនជាអ្នកកំពុងដើរតាមព្រះជាម្ចាស់ ហើយបានថ្វាយខ្លួនអ្នកទៅ ព្រះបន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសរបស់ព្រះនោះ របស់ព្រះបន្ទូលនោះទៅតាមព្រះហឫទ័យនោះ។ មិនថាមានអ្វីផ្សេងទៀតនិយាយទេអ្នកក្លាយជា—ជាអ្នក ទោសរបស់វា។

187 សូមស្ដាប់។ យើងកំពុងនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ហើយខ្ញុំសូមនិយាយបែបនេះដោយការគោរពនិងបន្ទាបខ្លួន ខណៈដែលពីរនាទីចុងក្រោយត្រូវបានអណ្ដែតទៅ។ សូមមើល។ អ្វីដែលព្រះ ចំពោះគំនិតរបស់ខ្ញុំនឹងធ្វើហើយត្រូវតែធ្វើ ហើយនឹងធ្វើនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះគឺដើម្បីរកឧបករណ៍សម្រាប់ការប្រមូលផល។ ទ្រង់ត្រូវតែរកឧបករណ៍ដើម្បីវាយកំទេចកំរាលឥដ្ឋ។ កសិករណាមួយនៅពេលដែលទ្រង់ទៅប្រមូលផលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានឧបករណ៍ដើម្បីធ្វើវា ពិតណាស់ទ្រង់ ត្រូវតែមានកាំបិតស្រួចឬក៏អ្វីមួយដែលជាឧបករណ៍មួយចំនួនដើម្បីបាចគ្រាប់ធញ្ញជាតិ។ ហើយច្រូតចំរូតដែលទុំ។

188 ព្រះអង្គអើយ សូមដាក់យើងនៅក្នុងព្រះហស្ដរបស់ទ្រង់។ ធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាទាសករនៃក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ ប្រើយើងសម្រាប់ឧបករណ៍ដើម្បីនាំយកការសម្រេចចិត្តនៅផែនដីនេះដែលមានអំពើបាបនិងបណ្ដាសា ដែលយើងកំពុងរស់នៅ ក្នុងជំនាន់នេះ ថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។

189 សម្រាប់ខ្ញុំផ្ទាល់ សូមឲ្យខ្ញុំក្លាយជាអ្នកជាប់ទោស។ ប្រសិនបើបងប្អូនរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ត្រលប់មកខ្ញុំចុះបើមិត្តទាំងអស់របស់ខ្ញុំងាកមកខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលខ្ញុំអាចជាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីមើលឃើញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការដូចគ្នាដែលទ្រង់មានបន្ទូលថានឹងធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្នកទោសនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

សូមឲ្យយើងអធិស្ឋាន។

190 ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ នៅយប់នេះ ជាមួយក្បាលរបស់យើងឱនចុះ បើមហិច្ឆតានោះដែល យើងមាន នៃការធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតឬប្រហែលជាអ្វីមួយដែលយើងអាចគិតថាជារឿងអត្មានិយម ឆ្ងល់ថាតើយើងមិនអាចញែកវាចេញដោយឡែកទេឬអី។

191 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាបើក្មេងប្រុសមួយចំនួននៅទីនេះយប់នេះ មើលទៅជុំវិញនិយាយ ថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើជា ពេលដែលខ្ញុំធំឡើង ខ្ញុំនឹងក្លាយជា អ្វីមួយ—អ្វីមួយឲ្យប្រាកដ។" ឆ្ងល់ថា បើអ្នកអាចមានអារម្មណ៍ពីព្រះទ័យរបស់ព្រះធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយនិយាយថា "ទេ ទេ។ អ៊ូហ៊ូ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មហិច្ឆតារបស់ខ្ញុំបានបាត់បង់ឥឡូវនេះ។ ត្បិតប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយ ថ្ងៃនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននិយាយ មកកាន់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ថ្វាយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ទៅព្រះ ដើម្បីធ្វើជាឧបករណ៍ យ៉ាងខ្លាំងនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។"

192 ក្មេងស្រីមួយចំនួនដែលអាចមានមហិច្ឆតានៃតួអង្គស្រីល្អម្នាក់ឬ—ឬប្រហែលជាកញ្ញាតូចឬប្រហែលជាថ្ងៃណាមួយបង្កើតអាជីពជាតារាហូលីវូដ ខ្ញុំ—ខ្ញុំឆ្ងល់ថា បើអ្នកមិនបានដាក់មហិច្ឆតារបស់អ្នកនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ ចូរស្តាប់ការហៅរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ ព្រះស្គាល់អ្នកជានរណា។

193 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើនឹងមានអ្នកបំរើយ៉ាងជិតស្និទ្ធឬអ្នកបំរើម្នាក់ជាកម្មករនិយោជិត ឬកន្លែងណានៅក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំទើបតែចូលមកទីនេះមុននេះបន្តិចប៉ុនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនស្គាល់មនុស្សមួយភាគបីនៃអ្នកអង្គុយនៅទីនេះយប់នេះផង ប៉ុន្តែខ្ញុំ...ក្តាប់ដៃដ៏តូចនេះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាបើមាននរណាម្នាក់និយាយដោយចេញពីចិត្តថា "ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលនរណានិយាយឡើយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាបាវបំរើរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយព្រះបន្ទូលទ្រង់ដោយមិនខ្វល់ពីអ្វីឡើយ។ ខ្ញុំមិន ខ្វល់ពីអង្គភាព

—របស់ខ្ញុំទាត់ខ្ញុំចេញទេ ខ្ញុំនៅតែនៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ព្រះទ័យរបស់ព្រះគឺជា ឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយព្រះគុណនិងជំនួយរបស់ទ្រង់ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។

194 សូមគិតអំពីវានៅពេលដែលយើងបានឱនក្បាលចុះ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់បានយកមហិច្ឆតានោះនៅយប់នេះ? តើអ្នកនឹងលើកដៃទេ។ នោះជាដៃរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ខ្ញុំចុះចូលទាំងអស់។ ជាមួយនឹងក្បាលរបស់យើងបានឱនឥឡូវនេះ យឺតៗដូចដែលអ្នកគិតពីវា ជាងនេះទៅទៀតនៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន។

គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ
ថ្វាយដាច់ដល់ព្រះអង្គ
ថ្វាយទាំងចិត្តវិញ្ញាណខ្ញុំផង
ថ្វាយដាច់ដល់ព្រះអង្គ

គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំ...

195 តើអ្នកពិតជាចង់មានន័យចឹងមែនទេ? "ទូលបង្គំចង់ក្លាយជាអ្នកជាប់ទោស។ ទូលបង្គំ...

ទទួលទូលបង្គំព្រះអម្ចាស់អើយ។ នាំទូលបង្គំចុះទៅផ្ទះរបស់ជាងស្មូននៅយប់នេះ។ កម្ទេចទូលបង្គំទាំងអស់ឡើង ហើយសូនម្តងទៀតចុះនៅទីនេះ"។

...ទាំងចិត្តវិញ្ញាណខ្ញុំផង
ថ្វាយដាច់ដល់ព្រះអង្គ។

196 ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌ ដូចដែលបទចម្រៀងនៅតែបន្តលេង ទូលបង្គំបានគិតច្រើនជាងទទួលបានផលចំណេញ ថាខ្ញុំ—ខ្ញុំបានបំបែកនៅលើបទចម្រៀង ហើយនិយាយទៅកាន់ទ្រង់គ្រាន់តែមួយភ្លែត។ នៅពេលមនុស្សកំពុងតែគិត "គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ" ព្រះវរបិតាអើយ! សូមឲ្យយើងធ្វើរឿងនេះ គឺជាឱកាសចុងក្រោយរបស់យើងដើម្បីធ្វើវា។ សូមយើងមកដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត សូមយាងចូលមកក្នុងតុរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលសំលៀកបំពាក់ត្រូវបានលាងសម្អាត សម្អាតព្រលឹង សម្អាតឆន្ទៈ សម្អាតមហិច្ឆតា គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ។

197 ហើយសូមអនុញ្ញាតឲ្យព្រះយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទឹមយើងរាល់គ្នាដោយព្រះបន្ទូល។ ហើយសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកលើយើង នៅពេលដែលយើង ឮសម្លេងនឹមនៅជុំវិញចិត្តរបស់យើង "ពីយប់នេះទូលបង្គំយកទ្រង់ ធ្វើតាមបន្ទូល របស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះកុំគិតពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ឯង។ គិតពីគំនិតរបស់អញ វិញ។ គិតពីឆន្ទៈរបស់អញ។ អញនឹងនាំឯង"។ ព្រះទទួលវានឹងក្លាយជាបទពិសោធន៍មួយដល់យើងគ្រប់គ្នា។

198 ក្មេងៗទាំងនេះអង្គុយនៅទីនេះ។ ប្ដីនិងប្រពន្ធ និងមួយចំនួននឹងក្លាយជាស្វាមីនិង ភរិយា។ មានមនុស្សចាស់អង្គុយនៅទីនេះ អ្នកដឹកនាំបាននៅតាមបណ្ដោយផ្លូវ។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅទីនេះគឺបងប្រុសនេវីល ខ្ញុំ ត្រូវបានឡើងនៅលើជណ្ដើរ។ ថ្ងៃរបស់យើងកំពុងស្ថិតក្នុងលេខរៀងហើយ។ ជំហានរបស់យើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នជាងអ្វីដែលយើងបានធ្វើ។ យើងមើលកន្លែងដែលយើង ដើរ។ យើងមិនប្រាកដថាជាជើង សាច់ឈាមកំពុងនិយាយ យើងធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលយើងមើលឃើញថាជីវិតរមែងស្លាប់កំពុងតែលិចបាត់ហើយគ្មានជំហ៊ានណាមួយរបស់យើងប្រាកដច្បាស់ ដោយគ្មានព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ទេ។

199 ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទទួលយើង តើអាចទេ? សូមទទួលដួងចិត្តនិងឆន្ទៈយើងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យយើងក្លាយជាអ្នកទោសនៅយប់នេះចំពោះព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ។ សូមឲ្យយើងរស់នៅជាជីវិតរបស់ព្រះនៅទីនេះ។ សូមឲ្យស្ត្រីទាំងនេះ ស្ត្រីវ័យក្មេងទាំងនេះ ក្មេងប្រុសស្រីទាំងនេះ ថ្វាយជីវិតរបស់ពួកគេព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយ ឲ្យមហិច្ឆតារបស់ពួកគេក្លាយជាមហិច្ឆតាដើម្បីបម្រើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យពួកយើងក្លាយជាអ្នកទោសនៃព្រះគុណនិងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់។

200 វាជាអ្វីដែលទូលបង្គំដឹងថាត្រូវធ្វើព្រះអម្ចាស់អើយ។ ពាក្យខ្មៅខ្វាំទាំងនេះទូលបង្គំ—ទូលបង្គំទុកចិត្តថាទ្រង់នឹងដាក់វារួមគ្នាត្រឹមត្រូវ។ បណ្ដាលឲ្យវាក្ដៅនៅ ទីនេះ។ ហើយមនុស្សចង់ស្ដាប់ប៉ុន្តែវាពិតជាក្ដៅ។ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនត្រូវទៅផ្ទះនិងទៅធ្វើការប្រញាប់។ ប៉ុន្តែសូមឲ្យគ្រាប់ពូជទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងចិត្ត "អ្នកទោស"។

201 ចូរទៅផ្ទះហើយនិយាយប្រាប់ប្រពន្ធថា...ព្រោះពួកគេនឹងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយក្នុងការចុះទៅអធិស្ឋាននៅរសៀលនេះឬល្ងាចនេះ នៅជ្រុងគ្រែសម្លឹងទៅ

មួយផ្សេងទៀតនិយាយថា "សម្លាញ់អើយតើមានអ្វីនៅយប់នេះ? តើយើងពិតជាក្លាយជាអ្នកទោសដល់ព្រះគ្រីស្ទនិងឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ឬក៏យើងធ្វើការតាមរយៈឆន្ទៈរបស់យើង?"

202 សូមឲ្យយុវជននិងយុវនារីគ្រប់ទីកន្លែងជាពិសេសអ្នកទាំងនោះដែលបាន ឮសារនៅយប់នេះសូមសួរខ្លួនឯងនូវសំណួរដូចគ្នាថា "តើខ្ញុំមានឆន្ទៈចង់ក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសហើយបោះបង់ចោលជីវិតរបស់ខ្ញុំឬទេ?"

203 "អ្នកណាដែលរក្សាទុកជីវិតរបស់គាត់អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ប៉ុន្តែអ្នកណា ដែលនឹងបាត់បង់ជីវិតរបស់គាត់ដោយសារខ្ញុំនោះនឹងរកវាឃើញវិញ។" ព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងហើយថា ក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសរបស់ទ្រង់ គឺលះបង់ មហិច្ឆតារបស់យើងផ្ទាល់ ហើយនិងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់យើង ដើម្បីស្វែងរក ទ្រង់យើងមានជីវិតអស់កល្ប។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់អើយ។

204 មានតែរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង គឺត្រូវថ្វាយវាឥឡូវនេះចូលទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយវាអាចក្លាយជាផ្លែផ្កានិងនាំយកចេញឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យ—ដ៏អស្ចារ្យនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃការប្រមូលផល បុរសនិងស្ត្រី ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី ចូរថ្វាយឆន្ទៈទាំងស្រុងទៅព្រះទ័យរបស់ព្រះ ហើយក្លាយជាអ្នកជាប់ទោសនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទចំពោះក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ដ។ យើងទូលសូមនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់។

គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ

ចូរយើងក្រោកឈរឡើង។

គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ
ថ្វាយដាច់ដល់ព្រះអង្គ ខ្ញុំ…?…

205 សូមយើងនិយាយម្ដងទៀតដោយបិទភ្នែកហើយលើកដៃរបស់យើងឡើង។

គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ
គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ
ថ្វាយទាំងចិត្តវិញ្ញាណខ្ញុំផង
គ្រប់ទាំងអស់ខ្ញុំថ្វាយ

206 ឥឡូវ បើសិនជាយើងបានឱនក្បាលចុះ ហើយមុននឹងចម្រៀងនៃការចាកចេញបានបញ្ចប់។ *នាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវជាមួយនឹងអ្នក* ខ្ញុំនឹងសុំបែបនោះ — ថាបងប្រុសនៅទីនេះ...ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះរបស់គាត់។ បងស្រីដែលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពី និមិត្តនៃភាពងងឹតមកសង្កត់ដែលត្រូវបានព្យាបាល។ ហើយចាំថាសម្លឹង ទៅក្រោយរបាំងបានបាត់។ សេចក្តីជំនឿរបស់នាងបានធ្វើដូច្នោះ។ អ្នកបំបែកយើងដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន ប្អូនប្រុស? ហើយសុំពរជ័យរបស់ព្រះមកលើយើង។

អ្នកទោស KHM63-0717

(A Prisoner)

សារដែលធ្វើឡើងដោយ William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅរសៀល ថ្ងៃពុធ ថ្ងៃទី 17 កក្កដា 1963 នៅរោងឧបោសថBranham, Jeffersonville, Indiana, U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយសម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក ។

KHMER

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG